

Szám: 6/2020.

JEGYZŐKÖNYV

**Készült: Szentendre Város Horvát Nemzetiségi Önkormányzat
Képviselő-testületének 2020. július 22-én (szerdán)
10:00 órai kezdettel tartott rendes üléséről**

Jelen vannak:

Benkovits György	elnök
Szautner Katalin	elnökhelyettes
Heintz-Valentin Éva	képviselő

Tanácskozási joggal jelen van az ülésen:

Kiss Gabriella	főépítész
Bán Edit	bizottsági ügyintéző

Meghívottak:

B. Szabó Veronika	építész, Szentendre Város korábbi főépítésze
Pistyur Imre	Munkácsy-díjas szobrászművész, a szentendrei lokálpatrióta tanács tagja

Helye: Szentendrei Közös Önkormányzati Hivatal tárgyaló terme

Benkovits György elnök: Szeretettel köszönti a Szentendre Város Horvát Nemzetiségi Önkormányzat Képviselő-testületi ülésén résztvevőket. Megállapítja, hogy a 3 nemzetiségi önkormányzati képviselőből 3 fő jelen van, az ülés határozatképes. Megkérdezi van-e hozzászólás a napirenddel kapcsolatban, amennyiben nincs, kéri a szavazást annak elfogadásáról.

Szentendre Város Horvát Nemzetiségi Önkormányzat Képviselő - testülete (3) igen szavazattal a napirendet elfogadja:

Napirend:

- 1. Előterjesztés Szentendre Város Önkormányzat Képviselő-testületének a településkép védelméről szóló 1/2018. (I. 22.) önkormányzati rendelete módosításáról szóló kezdeményezésről**

Előadó: Benkovits György elnök

Meghívott: B. Szabó Veronika építész, Szentendre Város korábbi főépítésze, Vincze Ottó Munkácsy-díjas képzőművész, a szentendrei építészeti-műszaki tervtanács tagja, Pistyur Imre Munkácsy-díjas szobrászművész, a szentendrei lokálpatrióta tanács tagja

2. Előterjesztés horvát nyelvű utcatáblák formai kialakítására és kihelyezésére vonatkozó kezdeményezésről

Előadó: Benkovits György elnök

3. Előterjesztés Szentendre Város Horvát Nemzetiségi Önkormányzat 2020. évi költségvetésének I. sz. módosításáról

Előadó: Benkovits György elnök

4. Beszámoló a belső ellenőrzés 2019. évi tapasztalatairól

Előadó: Benkovits György elnök

5. Előterjesztés a 2020. évi belső ellenőrzési tervről

Előadó: Benkovits György elnök

6. Beszámoló a Nemzetiségi Önkormányzat 2020. évi „Szent Iván éjjelén ezer mécses fénye köszönti Szentendrét” mottójú Ivan Dan rendezvény megvalósulásáról

Előadó: Benkovits György elnök

7. Együttműködési megállapodás a Baranya Megyei Horvát Önkormányzat és Szentendre Város Horvát Nemzetiségi Önkormányzat között

Előadó: Benkovits György elnök

8. Egyebek

Benkovits György elnök: Javasolja jegyzőkönyv-hitelesítőnek Heintz-Valentin Éva képviselőt megválasztani. Kéri, hogy szavazzanak a jegyzőkönyv-hitelesítő személyéről.

Szentendre Város Horvát Nemzetiségi Önkormányzat Képviselő - testülete (3) igen szavazattal az alábbi határozatot hozza:

Szentendre Város Horvát Nemzetiségi Önkormányzat
32/2020. (VII. 22.) sz. határozata:

Szentendre Város Horvát Nemzetiségi Önkormányzat Képviselő-testülete úgy dönt, hogy a Horvát Nemzetiségi Önkormányzat jegyzőkönyv hitelesítőjének Heintz-Valentin Éva képviselőt választja meg.

Felelős: nemzetiségi önkormányzat elnöke

Határidő: azonnal

1. Előterjesztés Szentendre Város Önkormányzat Képviselő-testületének a településképi védelméről szóló 1/2018. (I. 22.) önkormányzati rendelete módosításáról szóló kezdeményezésről

Benkovits György elnök: Először is elnézést kér Kiss Gabriella főépítésztől, tekintettel arra, hogy amikor először az arculati kézikönyvvel kapcsolatos értekezleteken részt vettek, akkor ígéretük volt arra, hogy amikor valamikor ebből rendelet lesz, eléjük terjesztik, de nem látták a rendeletet. Ő személy szerint nem foglalkozott azzal, hogy 2019. áprilisában végül is elkészült maga a rendelet is. Gyakorlatilag, annak ismeretének hiányában kezdett el ő ezzel a dologgal foglalkozni. Most már, hogy a kezében van, és látta, azt tudja mondani, hogy azokat, amelyeket javasoltak 90%-ban, tehát nagyjából benne vannak. Gondol itt például a napelemekre, és egyéb ilyen dolgokra.

Vincze Ottó Munkácsy-díjas képzőművész, a szentendrei építészeti-műszaki tervtanács tagja belép az ülésterembe.

Köszönti Vincze Ottó Munkácsy-díjas képzőművészt. Említi, hogy nem tudja, hogy a megjelentek ezt hogyan látják, de ő úgy gondolja, hogy a Nemzetiségi Önkormányzatot ez a rendelet nem érinti, viszonylag bonyolulttá vált, másrészt kicsit kodifikálatlan maga a dolog, és egy eszköz tulajdonképpen. Dietz Ferencnek volt még ez az elképzelése, hogy mondják el a véleményeket, és mindent beletesznek majd a rendeletbe. Így utólag, azt gondolja, hogy minden benne van tulajdonképpen, nagyon nehéz az építőnek és az építetőnek eligazodnia ebben. Egyrészt túl sok szabály van, ugyanakkor pedig túl kevés. Sok dolog nem biztos, hogy hiányzik, de sok dolog azért hiányzik belőle. Említi, hogy arra vállalkoznának, most ezen az első beszélgetésen, hozzátevé, hogy éppen összefutott a Polgármester Úrral, és említette, hogy most már szeretné, hogyha a Nemzetiségi Önkormányzat együttműködné az Önkormányzattal, értve ez alatt, hogy kérte, hogy üljenek le, és beszéljék meg, hogy mikor kezdik el az együttműködés kialakítását. Ebben egy fejezet lenne az, hogy a Nemzetiségi Önkormányzat elődei, és rajtuk keresztül ők is bizonyos értelemben birtokosai az identitásnak, a hagyományaiknak, illetve a szokásaiknak. A Nemzetiségi Önkormányzat úgy gondolta, hogy ezeket a szokásokat, illetve a tárgyiasult megjelenési formáit megpróbálják közvetíteni a Város felé, hogy a szabályozásban, a Városkép, és magának a Városi programoknak az alakításában is figyelembe tudják venni. Megmarad a kezdeményezés arra, hogy esetleg a rendeletet módosítják, de nem az a lényege, illetve legfontosabb eleme a mostani beszélgetésnek, hogy a rendelet melyik §-a változna. Ha úgy alakul, akkor szeretnék a rendeletet módosítani, ragaszkodnának tehát bizonyos dolgokhoz, de még egyszer szeretné ezt kihangsúlyozni, hogy nem a rendelet módosítás a fontos, hanem hogy tudjanak értelmes ilyen programot kialakítani. Ez az első ilyen dolog, amelyet el szeretett volna mondani. A másik dolog pedig egy civil kezdeményezés tulajdonképpen, mely részben függ csak össze a városképpel, és elsősorban a városi tájjal, illetve növényzettel függ össze egy kicsit. Ma többen látják úgy, hogy talán elindul egy olyan trend, vagy divat a mindennapi közéletben, hogy a kert, az utca, az utcakép mintha elkezdené fontos lenni a mostani középosztály számára. Ha nem is éri el azt a divatot, amelyet a gasztronómia elért, tehát, hogy külön médiaággá vált az elmúlt 5-7 évben, de mintha kezdene ez is ott lenni a köztudatban. Ami megjelent még a nemzetközi sajtóban, ezzel a járványügyi veszélyhelyzet miatti bezárkózással, mindenki elkezdett otthon egy kicsit kapirgálni, a kerttel foglalkozni. Valamilyen módon Kínából indult ez a mozgalom. Úgy tapasztalja, mint hogyha elindult volna egy ilyen trend. Ez egy szempontból mindenképpen jó lenne, mert ennek a hullámára rá lehetne kapcsolódni sok olyan dologgal, ami fontos a városarculat számára, a tájképi környezet számára, és így tovább. Mert, hogyha valami divattá, illetve trenddé válik, és segítséget kapnak ebben az emberek, az mindenképpen jó dolog lehet. Bizonyos értelemben véve, egy szélmalomharc ez egyébként, illetve ökölvívás, ami tart most már 1963 óta,

hozzátéve, hogy akkor alakult meg a Múemléki Albizottság Soproni Sándor vezetésével. Akkortól kezdve ezen a téren folyamatos harcok zajlanak le.

B. Szabó Veronika építész, Szentendre Város korábbi főépítésze: Érdeklődik, hogy hogyan kapcsolódik pontosan ide Soproni Sándor neve.

Benkovits György elnök: Említi, hogy a Ferenczy Múzeum igazgatója volt akkor, illetve korábban a Múzeum római korról foglalkozó régésze. Rengeteget publikált akkor Szentendre római kori régészeti leleteiről. Az akkori sajtóban lehetett olvasni arról, hogy „a castrum feltárása”, melynek négyszer-ötször is akkor nekifutottak. Szentendre tehát azóta próbálja utolérni magát a szabályozással, tehát hogy valamilyen módon megőrizze a városképét. Tartalmi és formai értelemben is. Ennek aztán rendkívül sok vetülete, illetve formája volt, bizottságok, testületek, illetve áttevődött az egész csak építészeti kérdéssé, ebből a formából kikerült maga a kultúrtörténet, majd ebbe a formába újból bekerült a kultúrtörténet. Ennek tehát egy ilyen nagyon kalandos története van. Az biztosan látszik a Nemzetiségi Önkormányzat nézőpontjából, hogy most, amikor elkezdtek a választási ciklus elején a munkát, és ha csak az alapépítményeiket tekintik, hogy mi maradt még meg, és milyen állapotban van, hogy oly mértékben változott meg az arculat ahhoz képest, hogy már nagyon kevés elem van, amely egyáltalán még védhető, vagy védhető lenne, de azokat még mindenképpen meg kellene védeni. Hozzáfűzi, hogy lehet, hogy ezt a Hivatalban jobban látják, hogy tárgyszerűen, ez hogy van. A horvát helyi közösség közhangulatában most ez van, és ez egészen biztos. Mindenki úgy érzi, hogy itt most valami elveszik, valami eltűnik, valamiért kár, amit esetleg még elveszítenek. A Képviselő-testületi ülésen megjelentek ezt nem ismerik, de van ennek egy másik története is számukra, mégpedig az, hogy a 60-as években, ami volt, minden tárgyi anyagot a Múzeum összegyűjtötte. Összeszedték a Szamárhelyen is, ami volt, például a dalmát ládát, illetve a ravatalozó asztalt is, és többek között nyilvántartásokat, és minden egyebet. Hozzáfűzi, hogy a múzeumi regisztrációs fényképek megvannak, így, vagy úgy, de előkerültek, viszont a tárgyak egy része nem került elő. Ami igazán fájó volt, és akkor most itt egy kis kitérőt kell tennie, csak hogy értsék, hogy miért fontos ez számukra. Ez a szubetnikai közösség, amelyhez tartoznak, ennek a szokásaiban, hagyományaiban, nagyban benne van a bratsvo, tehát a közösség, testvériség. Ez úgy jött létre az 1400-as években, a nagy pestis idején, amikor olyan magas volt a halálozási arány Olaszországban, és Dalmáciában is, hogy nem tudták eltemetni az embereket, mert nem volt, aki eltemesse az embereket, és ezért maga a közösség vállalta, hogy ápolja a beteget, és elkíséri utolsó útjára, és eltemeti. Ezzel létrejöttek ezek az első ilyen szervezetek, amelyek aztán gyakorlatilag a 19., illetve a 20. század elejére behálózák egész Olaszországot, és Dalmáciát is. Tulajdonképpen, öngazgató szervezetek ezek, az egyik ilyen a bratesco, vagy bratsvo (horvát kifejezés, magyarul: testvériség), vagy a fraternitas (latin kifejezés, magyarul: testvériség, testvéri egyesület), például a Keresztelő Szent János (olaszul: Santo Giovanni Battista, horvátul: Sveti Ivan) Társaság. Említi, hogy vannak testvérkapcsolataik is, az egyik a Scuola di San Giorgio degli Schiavoni Velencében. A másik ilyen testvérkapcsolat Horvátországban a dubrovniki (Dubrovnik, régi magyar nevén Ragusa), amely a testvérszervezetük is volt. A lényeg az, hogy ennek a közösségnek nagyon fontos volt az, és mindig is nyilvántartották, hogy ki van benne. Voltak ennek statútumai (latinul: statutum), tehát szabályai, hogy ezt hogyan kellett nyilvántartani. Sok minden volt ebben, például, hogy el kell verni a gyermeket, ha szemtelen, akkor, ha még kiskorú. Tehát konkrétan ilyen megszorítások voltak ebben. Először a közösségben a halottakról való gondoskodás jelent meg, és idővel ez kibővült. Említi, hogy 1714-ben a Scuola Trivialist Szentendrén, bár nincs rá bizonyíték, de valószínű, hogy a bratesco alapítja meg. Azért valószínű, mert mindenütt ez a szervezet hozza létre, és később működteti ez a szervezet az iskolákat. Az biztos, hogy ez Magyarország első latin, illetve illír nyelvű iskolája volt. Ahol volt a harangozó ház, vagy ma a Népművészetek Háza.

Szautner Katalin elnökhelyettes: Elmondja, hogy sokféle neve volt már annak az épületnek.

Benkovits György elnök: Visszatérve a dologhoz, bár nem tudják, hogy mikor azok a névsorok, amelyekben benne volt például, hogy ki az az 5 család, aki ide érkezett Szentendrére, és éppen dalmát származásúak. Plusz pénz is volt benne.

Szautner Katalin elnökhelyettes: Hozzáfűzi, hogy adományok, illetve az is, hogy ki adományozott.

Benkovits György elnök: Elmondja, hogy igen, adományok is tehát, mert akkor szokás volt a szegényekről való gondoskodás. Közös kasszát hoztak létre, és a szegényekről gondoskodtak. Hozzáteszi, hogy Szautner Katalin mamájától kapott például egy ilyen Mária Terézia pénzérmét. Azért is említette ezt, hogy ez egy fájó pont számukra, mert ezek a tárgyi emlékek kézen-közön eltűntek a Múzeumban. A közösség nagyobb része nem értelmiségi emberekből állt, tehát ők csak azt látták, hogy elvették, ellopták, nem adták vissza, visszaéltek vele, és így tovább. Ezzel kapcsolatban akkor ők megalázottságot, vagy egyfajta hátrányt éreztek. Erre rátelepedett az is, hogy az 1960-as évektől tulajdonképpen fillérekért eladják a házaikat, és utólag csalódnak is, hogy miért csinálták ezt. Folyamatosan egy ilyen kiszolgáltatottság, becsapottság érzéssel vezették a közösséget, akik a vezetőik voltak. Nem tudták ezt tehát feldolgozni. Hozzáteszi, hogy ezt nagyon nehéz is egyébként feldolgozni. Most is, amikor ezt a felmérést készítették, újból megjelent ez az idősebbekben, hogy hol van az, mi van azzal, nézzenek utána, hogy miért történt ez. Egy ilyen érzés is van a dolog mögött. Ezt csak azért említi, hogy ezt megértsék. Nem csak tehát maguk a tények léteznek. Ez az egyik dolog, hogy milyen céllal csinálják ezt, és milyen háttere van ennek. Van néhány olyan dolog, amely belekerült, illetve olyan is, amely nem is került bele a városképi rendeletbe. Mik lennének azok, amelyek számukra fontosak? Van ezek között olyan is, amely mára teljesen eltűnt. Vetített képes előadásában különböző kőburkolatokról, obalákról láthattak fotókat a vendégek. Tulajdonképpen, valamikor az 1960-as években még az egész Pismány hegyen szőlő terület volt, összesen 1600 hold területen. Ennek a kialakításából még megmaradtak azok a szárazon rakott kőfalak, suhozidnak is nevezik, tehát sokféle neve van, amelyek a tájképet alapvetően meghatározták. Ezek neve Dalmáciában: gromača, međa, mocira, mocir, masiera, redina, prizida, zid, mrtvi zid, mrtvi mir. Szentendrén használt kifejezése az obala és gromača (magas kőfal) volt. Ez lehetett Ünjule ili Düple (düplicu, düplu) = egyes vagy kettős szélességű, amely egyaránt szolgált telek szintbéli alakításra, és a szőlők teraszossá alakításra is. Bár akkor már szőlők nem nagyon voltak, de ezek a kőfalak még megmaradtak. Akkor adták el vikend telkeknek ezeket a területeket. Ezeket a köveket az új tulajdonosok mind belerakták az alapba, vagy behasználták máshova, tehát ezek tulajdonképpen eltűntek, és mára tulajdonképpen csak néhány helyen maradt meg.

Pistyur Imre Munkácsy-díjas szobrászművész, a szentendrei lokálpatrióta tanács tagja: Említi, hogy a Szarvashegy környékén még sok van.

Benkovits György elnök: Elmondja, hogy igen, a Szarvashegy környékén egy-kettő maradt meg. Ami önmagában tény, és visszaállítani nem lehet, illetve nem érdemes, de magának a technológiának a használata tulajdonképpen még ma is érdekes lehet. Hozzáfűzi, hogy a malteros falat, a kerítést obrađeni kanem-nek faragott kőfalnak nevezték, amelyek közül még számos ma is megtalálható a Szamarhegyen. Például a Török kút lépcsőjénél az Angyal utcában. Úgy látja, hogy a vikend telkeken is a kertek tekintetében, a telek tulajdonosok túlléptek azon a ponton, hogy mindenki gyepet akar, és terület fenyőt, és buxust. Ezen, mint hogyha túlléptek volna. Egy részről valamiféle mintát, vagy segítséget, vagy emlékeztetőt lehetne adni. Kiemeli, hogy nem biztos, hogy elsősorban rendeletben gondolkodnak, illetve,

hogy ezt így kellene szabályozni, hanem valamilyen módon megértetni könyvben, vagy más formában, hogy ilyenek korábban voltak, és, hogy így néztek ki. Hozzáfűzi, hogy nagyon érdekes változatai voltak, és vannak Szentendrén is. Az első változata, a simán rakott kőfal, amikor egymásra rakják a köveket. Gromac, ahogy a horvátok hívják. Ennek két fajtája van, az egyszeresen, és a duplán rakott kőfal, tulajdonképpen szárazfal. Ami aztán, mivel egy kicsit sajátos, ebből adódóan egy kicsit idézi ezt a délszaki kultúrát, illetve ilyen kerteket. A növényzete is olyan, gondol itt például a kövirózsára, és így tovább, egy ilyen sajátos mediterrán kerti kialakításnak. A másik ilyen dolog, amelyet régen rakott kőnek hívtak, amelyről fotót is mutat egy Dunakanyar körúti, most felújított lakásnak a faláról példának. Ezek voltak azok a változatok, ahol már faragott kövek is voltak a kőfalat alkotó kövek közé rakva, elsősorban a pilléreknél. Ennek egyébként kétfajta változata volt, az egyiknél, az ajtónál, a saroknál faragott kövek voltak, és egyébként egyéb helyen nem, továbbá keményebb kövek voltak az ajtóknál, vagy a széleknél, és tufát is használtak, római betont. Tehát, puhább köveket is használtak.

Pistyr Imre Munkácsy-díjas szobrászművész, a szentendrei lokálpatrióta tanács tagja:

Ismerteti, hogy vulkáni tufákat használták, amiből volt többféle színű, tehát volt szürke, és zöldes, ezeket bányászták, és ezek még mindenütt megtalálhatóak, még most is.

Benkovits György elnök: Elmondja, hogy ez is tehát ebből a szempontból érdekes volt. Amikor még a Hivatalban dolgozott, volt akkor itt alkalmazva egy mezőőr, ő volt az egyik, aki árusította a vikend telek területekre ezeket a köveket, amiket bányásztak itt például a Sztelin pataokban. A lényeg az, hogy volt tehát egy ilyen dolog. Ennek elemei gyakorlatilag még megtalálhatók, például a Kör utcában is, a Csiprovacska városrészben, vagy úgy, hogy levakolták, 1775. után lett divatos a Szamárhegyen is, hogy elkezdtek vakolni, amikor a téglá, mint építőanyag bekerült a városba. Addig téglá nem volt, vagy legalábbis nagyon kis mértékben jelent meg Szentendrén. Mivel az 1775-ös árvíz elmosa gyakorlatilag a szentendrei épületeknek gyakorlatilag az 1/3-át, tehát mindent, ami az alacsonyabb fekvésű területeken volt, elmosott az árvíz. Akkor létesítettek a mostani Postás Strandnál, illetve onnan lejjebb az első téglagödröket, és tégláégetőket. Akkortól vált Szentendrén divattá, hogy és téglát is használjanak, tehát téglát és követ is, vegyes használattal. Például utósornak, vagy például a Fő téren használják fel a téglát. Ugyanis előtte, vagy a templom falán látni, vagy sok helyen a kerítésfalban lehet látni. Valószínű, hogy a castrumot, vagy a várfalat használták bányának, tehát annak a köveit használhatták fel, illetve volt még akkor itt a Kéki bánya, tehát volt Szentendrén kőbánya. 1922-ig bárki bányászhatott ott, akkor adták el a tatabányai társaságnak. 1922-ben, tehát akkor már nagyban ment a bányászat. Általában a sarkoknál, vagy a pilléreknél faragott kő megtalálható még itt-ott a Szamárhegyen. Például a Puhl Antalék műteremházával szemben van egy ilyen nagy faragott kőfal, vagy a Tiszteletes utcában lévő kőfalak. Hozzáteszi, hogy minden templomot egyébként kőfal vett körül, amit úgy gondolja, hogy később levakoltak. Lényeg az, hogy ennek a kinézetének, vagy ennek a faktúrájának (képnek), tehát a kőnek építészeti elemként való felhasználási módja javasolható lenne, tehát esetleg még ma is így ez használható lenne, mert jellemző volt korábban Szentendrén. Megemlíti még a skalinadát, amely majdnem mindenhol volt, ez tulajdonképpen valamilyen lépcső, vagy lépcsőfeljáró volt. Azoknál a tipikus szamárhegyi házaknál, az ún. kule típusú házaknál, ahol alul pince, fölül lakás van, ott is a lépcsőfeljáró megtalálható. Lényegét tekintve, ez egy különleges kialakítás, melyben a lépcsőnek helye van. A Kanonok (korábbi elnevezése szerint Liget) utcának a végénél, a Bükkös-patak hídnál is látható ez a kialakítás, illetve még a mostani Plébánia (korábbi elnevezése szerint Irgalmasok) kertje is ilyen fallal volt körbevéve. Dalmáciai fotókat is bemutat, amelyeken szintén láthatóak szárazon rakott kőfalak (ún. obalák). Ez a támfalmegoldás tehát dalmáciai eredetű. Egy fotót vetít ki a Hunyadi utca (korábbi elnevezése szerint Avakumovics köz) egyik épületéről, ahol még ez elemeiben megmaradt. Felveti, hogy lehetne ezt a technikát

még ma is használni, vagy valamilyen módon divattá tenni, illetve megjeleníteni. De mindenképpen érdemes lenne, legalábbis a Nemzetiségi Önkormányzat számára, és egy kicsit nosztalgikus szempontból is érdekes lenne ezzel foglalkozni, hogy bekerüljenek ezek a dolgok az esztétikai gondolkodásba. Hozzáfűzi, hogy a másik ilyen dolog, a számárhegyi ház, melyből már nem sok van, már talán nincs is. Mutat azért néhány ilyen régi fotót. Példaként, az Angyal utca végén, a Dézsma ház melletti épületet, az Apród utca sarkán, mely Thurzó G. István építész tulajdona egyébként, aki ezt az épületet átalakította. Ez az épület ma már egészen másként néz ki. Mindenképpen sajátossága volt az ilyen épületnek, amelyet egyébként kulénak hívtak, hogy alul volt a pince, és fölül volt a lakás. Ráadásul a kialakítása is sajátos volt, mert úgy kezdték el építeni a helyoldalban, úgy, hogy először kibontották a teleknek a határát, általában egészen a felső utcáig, például a Zrínyi utcáig, vagy a Bartók Béla utcáig tartott a telekhatár, majd fölhúztak egy szárazon rakott kőfalat, és gyakorlatilag, ami földet kitermeltek előre, ott is raktak egy kőfalat, ún. obalát. Megépítették így a pincét, majd rá egy merőleges falat, és így épült tovább maga az épület. Megvan ennek a pontos szerkezete. Ez visszaállíthatatlan, mert nem is érdemes, mert léptékeiben annyira pici, a méretek annak idején másak voltak, a belmagasságok például, tehát szó sem lehet róla. Két dolog ilyen szempontból érdekes. Az egyik sajátossága az volt, hogyha bementek ebbe a házba, és felmentek a padlásra, akkor a másik utcában, a padlásról mentek ki. Tehát ez a fajta összeköttetése volt tulajdonképpen a ház a két utcának. Ennek a jelentősége abban volt, hogy például a terményt a másik utcán keresztül szállították be. Volt tehát, egyfajta logikája. A másik sajátossága az volt, hogy keletelve voltak a házak, vagy a templomok egy része legalábbis.

B. Szabó Veronika építész, Szentendre Város korábbi főépítésze: Elmondja, hogy véleménye szerint inkább az esésvonalra párhuzamosak voltak az épületek, tehát a szintvonalra merőlegesek.

Benkovits György elnök: Elmondja, hogy valószínűleg igen.

B. Szabó Veronika építész, Szentendre Város korábbi főépítésze: Elmondja, hogy a keletelés azért van, mert keletre van a lejtése ennek a területnek.

Benkovits György elnök: Elmondja, hogy igen, valószínűleg, a Duna adta ezt az irányt, és a látkép egyáltalán nem volt érdekes akkor.

Szautner Katalin elnökhelyettes: Hozzáfűzi, hogy a Boriska néni háza még jellegében ilyen, legalábbis ott az alsó szint végig bent van a hegyoldalban, és fönt is van még egy szint.

Benkovits György elnök: Elmondja, hogy igen, de most már teraszt is építenek oda, és így tovább.

Szautner Katalin elnökhelyettes: Hozzáteszi, hogy még a Silacher család háza is ilyen jellegű volt.

Benkovits György elnök: A Bartók Béla utca végén, a Rab Ráby téren lévő házról készített régi fotót vetíti ki. Elmondja, hogy ez a ház is ma már egészen másképpen néz ki. Továbbá megemlíti a Baranyovszki féle egészen pici épületet is, mely mára már teljesen eltűnt. Olyan régi fotókat is bemutat, amelyeken egykori fészer épületek voltak, de mára már szintén teljesen eltűntek, mert léptékében olyanok voltak. Visszatérve a korábbi gondolathoz, nem tudja, hogy igazából ezekkel a dolgokkal lehet-e ma valamit kezdeni. Ez a pincebejárat, lakásbejárat, két szint egyáltalán a közgondolkodásban belefér-e, ezt nem tudja, de mindenesetre érdekesnek véli, illetve számukra kicsit nosztalgikus. Bemutat egy fotót, amelyet tavaly előtt találtak, az Alkotmány (egykor Püspök) utca elején (5. sz. alatt) lévő

Szofrics házról, mely most egy ráfüggesztett erkélyes épület. Ez azért érdekes, mert az 1881. előtti gazdagabb szentendrei óvárosi építészetnek egy érdekes, díszes kis épülete lehetett. Még kívülről is festve volt, tehát nagyon érdekes épület lehetett. Hozzáfűzi, hogy sokáig nem találtak erről fotót, és most is ezt csak úgy találták meg, hogy van egy Fő téri kép, amely benéz ebbe az utcába, és akkor onnan lehetett beazonosítani. Vannak ezen olyan motívumok, amelyeket érdemes lenne népszerűsíteni, vagy legalábbis megismertetni. Ezzel a fotóval is azt szeretne volna bemutatni, hogy a változás nem az 1960-as években, hanem valószínűleg később, a századfordulón történt, amikor ezt a házat is átépítették. A másik ilyen dolog tehát a skalinadák megléte. A harmadik dolog pedig, ami számukra fontos, illetve nosztalgikus még, a lépcsők, és ilyen még például a borpince. Amit mindenképpen javasolnának, az az, hogy az utolsó „lépcsős” utcának mindenképpen érdemes lenne még megcsinálni a Dézsma utca melletti meredek utcát, az Apród utcát. Ha végigveszik sorra, hogy az első a Malom utcánál, aztán a Borpince utcánál van, utána lehetne még egy az Apród utcánál.

Szautner Katalin elnökhelyettes: Kérdése, hogy az Apród utcát kellene belépcsőzni.

Benkovits György elnök: Említi, hogy igen.

Szautner Katalin elnökhelyettes: Említi, hogy az ott lakók is biztos, hogy beleszólnak még majd ebbe a dologba. Az ottani Szautner ház Liluéké, és azzal szemben, tehát a másik oldalon pedig Csányi László lakik.

Benkovits György elnök: Említi, hogy ilyen szempontokat ő nem vesz figyelembe. A hegy alkatának megőrzése szempontjából ezek a lépcsők, ha úgy tetszik egy karaktert, sajátosságot adnak. Valószínű, hogy jobb megoldás lett volna a meredek utca helyett ott valamilyen lépcsősor kialakítása. Hozzáteszi, hogy van ennek más országon belül is története, tehát hogy ezt bizonyos szempontból már rekonstruálták. Analógiának szokták mondani a párizsi Montmartre-ot. Azért mentek oda a festők, mert ott olcsóbb volt lakást kapni. Nagyjából el lehet ezt mondani a Szamárhegyről is, hogy azért mentek oda, mert olcsóbb volt, és volt persze ott bor is, amit lehetett inni. Ezek a lépcsők értékek, és ezek ma nincsenek karbantartva, és féltő, hogy elpusztulnak. Elsősorban a Malom utca melletti lépcső, Puhl Antalék háza mellett. Ami még van, és ami ott megy le, féltő, hogy előbb-utóbb eltűnik, mert tudniillik mindenki egy kicsit elvesz belőle, bár ezt a Borpince utcánál lévónél nem lehet megcsinálni, de a többinél meg lehet csinálni, és akkor ebből adódóan eltűnik. Ezek olyan jellegzetes karakterek, amelyeket érdemes továbbra is megőrizni. Részben jó példa a Szőlő közben lévő lépcsőfeljáró. Silacherék is arra felé laknak.

Szautner Katalin elnökhelyettes: Említi, hogy a Szőlő közből megy le az a lépcső egészen a Bogdányi utcáig.

Benkovits György elnök: Említi, hogy régen még ott nem volt kiépítve így végig a lépcső, csak kisebb szakaszokban, és gyakorlatilag ezt 1990. körül építették így meg. Régen, tehát nem így volt a skalinada, mert ha már volt benne két-három lépcső, akkor már annak hívták.

Szautner Katalin elnökhelyettes: Említi, hogy ott egy ideig le is volt zárva, nem lehetett le- illetve feljárni.

Benkovits György elnök: Említi, hogy igen. Ezek tehát egy kis karaktert adnak a Szamárhegynek.

Pistyur Imre Munkácsy-díjas szobrászművész, a szentendrei lokálpatrióta tanács tagja: Elmondja, hogy nagyon sokszor az okozza a problémát, ha foglalkoznak ilyen kérdéssel, hogy sokkal drágább egy ilyen, mint egy másabb fajta dolgot építeni. Az obala, ami egy

visszatérő példa egyfolytában, szépen ki volt alakítva, és most meg ahelyett, hogy tovább gondoznák, elhordatják, és kiegyenesítik.

Benkovits György elnök: Elmondja, hogy igen.

Szautner Katalin elnökhelyettes: Hozzáteszi, hogy például a lépcsős kerteknél is jó volt az obala.

Pistyur Imre Munkácsy-díjas szobrászművész, a szentendrei lokálpatrióta tanács tagja: Hozzáfüzi, hogy most mondhatnák azt is, hogy az épületeknél, a tetőknél, ugyanez van, nagyon problémás megcsinálni, inkább csinálnak helyette egy újat.

Benkovits György elnök: Egy-két-három dolgot még megemlítené. A másik dolog, a kutak. Azt gondolja, hogy ezek szoborértékűek, vagy legalább is városképileg majdhogyan az azt mondhatná, hogy szoborértékűek. Ez például attól is érdekes, hogy például Kosztolányi Dezső, és Karinthy Frigyes van rajta, hozzátevé, hogy a sarki kútra gondol, az egykori Püspökségnél. A Kmetty János (korábbi elnevezés szerint Ábránszky) térnél már csak a helye van a kútnak. Említi, hogy nem tudja, hogy belekerült-e például ez a kút Török Katalin-Wehner Tibor szerkesztésében, a Magyar Művészeti Akadémia Kiadó gondozásában nemrég megjelent Szentendre monumenta című könyvbe, mert valamikor az 1950-es évek elején létesítették.

Pistyur Imre Munkácsy-díjas szobrászművész, a szentendrei lokálpatrióta tanács tagja: Említi, hogy az akkor egy emblemikus hely volt.

Benkovits György elnök: Említi, hogy megvan még az a műkő, bekerült a BKV Zrt. Szentendrén található múzeumába, a Városi Tömegközlekedési Múzeumba. Tehát az alépitmények majdnem mindenhol megvannak még, a felépitmények hiányoznak. Egy fotót vetít fel, amelyen még a Hild lépcső található, és látható még az egykori ottani kút helye. Erre is lehetne valamilyen módon programot kialakítani. Ugyan a kútvíz ivóvíznek nem lenne alkalmas, mert már régen is ezek a kutak nagyon rossz vízűek voltak, és ezért volt Szentendrén annyi golyvás megbetegedés (a golyva a pajzsmirigy rendellenes megnagyobbodása). 1947-ben, amikor a vízhálózatot kiépítették, akkor megállapították, hogy minden harmadik gyerek a jódihiány miatt beteg. Szamárhegyen is sok volt a generás, mert ott ezt úgy mondták. Ivóvíznek nem, de locsolásra például a kútvizet lehetne használni. Arról nem is beszélve, hogy érdemes lenne ezeknek a mélyére is benézni, annál is inkább, mert olykor ezekbe a kutakba mindenfélét bele is dobáltak, de soha senki nem nézte meg. Az alépitmények megvannak, néhány fotón ezek is látszanak.

Szautner Katalin elnökhelyettes: Említi, hogy azok a kutak már el vannak dugva.

Pistyur Imre Munkácsy-díjas szobrászművész, a szentendrei lokálpatrióta tanács tagja: Említi, hogy kikerültek magántulajdonba. Nagyon sok kutat látott már fedve. Hozzáteszi, hogy elég sok forrás is volt.

Benkovits György elnök: Forrásokról is mutat régi fotókat. A forrásokkal kapcsolatban, ha még némelyik megvan, az egy dolog. A vízgyűjtője, tehát ahol a területe van, az mind gyakorlatilag ma már el van adva, tehát magánterületen vannak, és elfertőződnek sorra. Így van ez a Sztaravoda (korábban Szabadság-, majd Ó-kút-) forrásnál is, hogy csak időnként jó a vize. Sajnos ez óriási gond, kár érte, hogy ez történt. Mindenképpen tehát értékkataszterbe kellene tartani. Továbbá megemlíti, hogy egy híres szanatóriumi kút, és valamikor a legjobb vízű kút volt, ami a Régi Művésztelepnél van (ahol korábban tudószanatórium volt), ott ahol a kerítés van, egy nagy gesztenyefa alatt volt ez a kút, és amikor még általános iskolás volt, akkor ott mindig megálltak inni, és ez a kút még működött egyébként nagyon sokáig. A

Városháza udvari csobogó, a mostani Rákóczi iskola épülete alatt van. A kút is tehát egy olyan építészeti, városképi elem, amely egyrészt számukra kicsit nosztalgikus, ugyanakkor érték is, és szép is, a jó értelemben vett használatával, vagy elgondolásával. Továbbá kivetít egy fotót egy sikátorról (olaszul vicoloról, illetve a Szamárhegyiek ucikácskának is hívták), mely véleménye szerint idegenforgalmi szempontból érdekes. Egyrészt ad egyfajta középkorias hangulatot a városnak. Ez több dologból adódott. Egyrészt, amikor az eleik idejöttek, akkor azzal a tapasztalattal érkeztek meg, hogy nem szabad a kikötőbe, hanem a hegyoldalba kell építkezni, és egymás mellé kell építeni a házakat. Šibeniktől, Dubrovnikon át, Velencéig, bár ott nincs domb, de sokfelé látható. Egy történeti tapasztalat ez arról, hogyha betörnek a kikötőbe, akkor, míg fölérnek a hegyoldalba, felpakolják a szamarat, az asszonyt, vagy a bútort, és akkor el tudnak menekülni, hogy nehegy kifosszák őket. Ezért is épültek a Meteorákon, magas sziklákon kolostorok, melyeket kezdetben csak igen hosszú létrával lehetett, ma már hosszú, sziklába vájt lépcsősorokon, és mély szakadékokat áthidaló hidakon lehet megközelíteni. A sikátorokhoz visszatérve, egyrészt egy ilyenfajta történeti tapasztalat, másrészt, egy építési szabályozás az 1800-as évekből, tehát egy helyi rendelet is előírta, hogy milyen közel lehetett építeni a másik háztól házat, vagy kerítést. Ebben van az is benne, hogy a bolt előtt egy lépcső lehet kifelé csak. Ez a két szabályozás van benne, amire emlékszik. Visszatérve a vicolora, ez azért is még érdekes, mert azt írják, és egyébként ezt nyilvántartják, verseny van benne, melyik a legkeskenyebb, és hogy hol van, természetesen Olaszországban van, és 28 cm széles. Mindenütt van, Prágától Stockholmig mindenhol van, és mindenhol nyilván van tartva. Azt mondják, hogy ha egy turista idejön, akármilyen széles is ez az utca, ezen fog elmenni. Ennek tehát van egy érdekes vonzó hangulata. Egyrészt tehát városképileg is érdekes, másrészt pedig turisztikai szempontból is érdekes, és fontos, hogy ezek megmaradjanak valamilyen módon. Van néhány, amit elbirtokoltak, tizenhárom ilyenről tud. Az Alkotmány utcából a Bogdányi utca felé vezető lejárát, a Jakabék üzlete melletti keskeny kis köz, Ferenczy Károly köz. Megépítették ezt a lépcsőt a Templomdomb felé, de nincs folytatása. Két-háromnak is ugyanez a problematikája. A Váralja lépcsőnek is, ahol jobbra a lángosos is van, nincs folytatása. Ugyanez fordul elő a Rákóczi Ferenc utca előtt is, ahol a két épület közötti Hild lépcső szintén ilyen, hogy nincs folytatása. Mert nem törődtek ezzel. Ez a lépcső is valamikor föl vitt a dombra. Az volt a lényege. Tehát azóta már lezárták, vagy minden egyéb előfordult, és gyakorlatilag használhatatlanná tették. Tulajdonképpen elégették egy rácsot, hogy nehegy szemetet felvigyenek oda. Kész, megsemmisül idővel. Az 1878-as, tehát még az utolsó jó kataszteri térképen, ami még megvan, azon ezt meg lehet nézni, hogy azon még nagyjából mind benne van. Amikor rendezésre kerül a sor, és elkezdenek gondolkodni egy adott területnek a rendezésén, akkor fontos lenne, hogy ezek is, mint értékek, ott megjelenjenek.

B. Szabó Veronika építész, Szentendre Város korábbi főépítésze: Pozitív példaként említi, hogy a Bükkös Hotel mellett is egy ilyet helyreállítottak, tehát ott most már az pontosan úgy néz az ki, mint egykor.

Vincze Ottó Munkácsy-díjas képzőművész, a szentendrei építészeti-műszaki tervtanács tagja: Hozzáteszi, hogy az egyébként korábban is már létezett, de a Főépítési Tervtanács javaslatára megnyitotta a Város azt a sikátort is.

Benkovits György elnök: Elmondja, hogy vannak bizonyos szabályok, amelyeket érdemes lenne betartani. Például, hogy burkoltnak kell lennie, illetve ablaknak, vagy ajtónak is kell ott beépítve lennie, mert akkor számít sikátornak (vicolonak), ez van benne a nemzetközi kataszterben is benne, és ott tartják nyilván.

Vincze Ottó Munkácsy-díjas képzőművész, a szentendrei építészeti-műszaki tervtanács tagja: Kérdése, hogy ha nincs semmi ilyesmi beépítve, akkor csak ulicácska.

Benkovits György elnök: Említi, hogy azt nem tudja. Hozzáteszi, hogy ő is egyébként ezt meglepődve olvasta. Visszatérve, a sikátor is, mint építészeti elem szintén fontos.

Pistyur Imre Munkácsy-díjas szobrászművész, a szentendrei lokálpatrióta tanács tagja: Elmondja, hogy mindegyiken van ablak, vagy legtöbbször már be van falazva.

Vincze Ottó Munkácsy-díjas képzőművész, a szentendrei építészeti-műszaki tervtanács tagja: Említi, hogy a Száborna mellett található a legszebb sikátor, amelyre véleménye szerint nem lett volna szabad ajtót nyitni.

Pistyur Imre Munkácsy-díjas szobrászművész, a szentendrei lokálpatrióta tanács tagja: Pontosítja, hogy nem ajtót, hanem kaput.

Vincze Ottó Munkácsy-díjas képzőművész, a szentendrei építészeti-műszaki tervtanács tagja: Említi, hogy igen, kapuk azok. Kérdése Pistyúr Imréhez, hogy ő ezeket a kapukat egyébként rendben találja.

Pistyur Imre Munkácsy-díjas szobrászművész, a szentendrei lokálpatrióta tanács tagja: Elmondja, hogy hogy lenne az ott jó.

Szautner Katalin elnökhelyettes: Elmondja, hogy kocsibeállónak szánták.

Benkovits György elnök: Említi még a Ciprovac városrész avlija típusú kertjeit. A Kör utcában, és környékén is egyre többen alakítják belső kertjüket az Avlija tradíció szerint. Annak idején, amikor letelepedtek ide a ciprovaci bolgárok, magukkal hoztak egy sajátos építési módot. Itt például keletelve voltak a házak, lehet, hogy a templom mintájára, de lehet, hogy nem. A lényeg az, hogy a ház falához csatolva van egy magas fallal körbezárt udvar, ami több helyen úgy folytatódik, hogy még egy udvar tartozik hozzá, és még egy udvar, és a végén már gyümölcsfa is. Ez azért érdekes, mert az avlija típusú udvar kialakításának egészen szigorú szabályai vannak, tehát, hogy milyen növényzet legyen, és hogy hogyan kell kialakítani. Lényegét tekintve ez a háznak a része. Azt írták, illetve mesélték erről, akit abba az udvarba beengedtek, hogy az részben lakásszerűen volt berendezve, tehát bútorokkal, illetve volt benne kút, és szőlőlugas is, illetve például a zárt ajtó mellett kellett, hogy rózsza is legyen.

Pistyur Imre Munkácsy-díjas szobrászművész, a szentendrei lokálpatrióta tanács tagja: Hozzáteszi, hogy vagy muskátli, illetve füge is volt általában.

Benkovits György elnök: Említi, hogy kötelező szabályai voltak tehát ennek. Hozzáfűzi, hogy Fercsiék kertje is majdnem így lett kialakítva, nem kellett tehát már annyira betartania ezeket a szabályokat. Ez tehát egy sajátos kép. Mára már mintha eltűnnének a garázsok, tehát kellenének a garázsok, de mintha már nem lennének annyira fontosak, és mintha ezek a belső udvarok lennének ilyen fontosak. Kihangsúlyozza, hogy ez a jó kialakítású belső udvar nem a horvát közösség számára olyan fontos, de egy olyan érték, ami Szentendréhez hozzáadhatna. A legszebb lehetne az Elisabeth Vendéglőnek az udvara, de úgy van elrontva, ahogy valamit el lehet rontani. Ha sorra kerül a rendezése egy-egy területnek, ahol sorra megosztották az udvart, vagy beépítették tipikusan a fáskamrát, illetve a garázst, mert ez volt a sorrend, ahogyan ezeket az udvarokat beépítették. Most már talán van olyan értéke, hogy felismerik az emberek, hogy sokkal jobban jár, ha van egy gyönyörű belső udvara, mint hogyha egy fáskamra van csak ott. Fontosnak tartja ezt megemlíteni, mert Szentendre sajátosságához ez is hozzátartozik.

B. Szabó Veronika építész, Szentendre Város korábbi főépítésze: Kéri, hogy Benkovits György elnök azt is mondja el, hogy miért vetette föl most a belváros tekintetében ezeket a tömör kerítésfalak fontosságát.

Benkovits György elnök: Említi, hogy a belvárosra kevésbé, a Szamárhegyre gondolt ezzel kapcsolatban.

B. Szabó Veronika építész, Szentendre Város korábbi főépítésze: A MANK-os ötletre gondol, amit említett, hogy milyen ajánlás legyen ezzel kapcsolatban.

Benkovits György elnök: Elmondja, hogy a szabályozások furák. 1954 óta, amit már korábban is elmondott. Okrutay Miklós okleveles műemlékvédelmi szakmérnök is megnézte műemlékileg, és felmerült maga a gondolat a MANK részéről is.

B. Szabó Veronika építész, Szentendre Város korábbi főépítésze: Említi, hogy ez olyan ember részéről merült fel, aki nem élt itt Szentendrén, és soha nem is fog, tehát érzéketlen is erre. Arról van tehát szó, hogy a Török közben a Művész Galéria tömör kerítését le akarná bontani a MANK, hogy ez által a Török köz felé nyitottabb legyen a belső udvar, és ezáltal oda többen menjenek le, és föl.

Benkovits György elnök: Elmondja, hogy a lényeg az, hogy fölmerülnek ilyen ötletek, és hogyha nem lépnek időben, akkor az ilyen értéket képviselő építészeti elemek elvesznek.

B. Szabó Veronika építész, Szentendre Város korábbi főépítésze: Említi, hogy állítólag Okrutay Miklós ehhez már hozzájárult, de ő ezt nem hiszi el.

Benkovits György elnök: Elmondja, hogy ők akkor abból indultak ki, hogy a műemléki védettség csak a főépületre vonatkozik, és a melléképületekre nem.

B. Szabó Veronika építész, Szentendre Város korábbi főépítésze: Említi, hogy a helyrajzi szám van védve, úgyhogy az egész.

Benkovits György elnök: Elmondja, hogy ő is elszörnyülködött ezen, amikor erről értesült. Ha tehát így van, hogy ezek a tömör kőfalak nincsenek védve, akkor védeni kell mindenképpen ezeket a falakat mindenütt, mert az is előfordul, hogy például hozzáépítenek.

B. Szabó Veronika építész, Szentendre Város korábbi főépítésze: Hozzáátéve, hogy és például nem engedni ezt visszaépíteni zsákokból, mert általában ez szokott lenni.

Vincze Ottó Munkácsy-díjas képzőművész, a szentendrei építészeti-műszaki tervtanács tagja: Bár ezzel kapcsolatban Pismányt említették már korábban, de véleménye szerint Szentendrén a belvárosban is védeni kellene ezeket a kőfalakat. Szentendre Arculati Kézikönyvét lapozgatva talált egy olyan részt, ahol a Puhl Építész Irodával szembeni sarok vegyesen rakott kőfal, egy az egyben olyan, mint a Malom, tehát van benne téglák is. Ennél a kőfalnál, az erről szóló leírásban az lett írva, hogy a védelem levétele javasolt. Tehát védett volt, és most meg a védelem levétele javasolt. Arról véleménye szerint nem szabad a védelmet levenni.

Benkovits György elnök: Elmondja, hogy nagyjából ezek az értékek mentén indulnának el, és idővel tételesen felvetnék azokat az ötleteket, javaslatokat, amelyeket kérnének majd Szentendre Város Önkormányzattal kötött együttműködési megállapodásban foglaltak alapján korrekcióra. Tulajdonképpen, ebben kérné a jelenlévők segítségét is majd, hogy szedjék össze ezeket a kőfalakat, amelyeknek érdemes lehet a védelmét javasolni.

Hozzáteszi, hogy ha a Nemzetiségi Önkormányzat javasol valamit, akkor ellentétben a Bizottságokkal, a Képviselő-testület köteles napirendre venni, megadott határidőn belül dönteni abban a kérdésben. Ha megalapozott a dolog, akkor elutasíthatatlan. Mivel az adott közösség adja meg az identitását, illetve a kultúrtörténeti részét az adott dolognak.

B. Szabó Veronika építész, Szentendre Város korábbi főépítésze: Még egy szempontot szeretne megemlíteni, és erről Vincze Ottóval is beszéltek már. Ezek a városképi elemek, amelyek egyedivé és érdekessé, illetve turistacsalogatóvá teszik ezt a kis várost, és mivelhogy ezek védelmének van egy olyan kultúrtörténeti vonatkozása is, hogy rengeteg olyan épület, illetve épületrészlet, vagy kapu van a szentendrei képzőművészek által megörökítve, ámde közben eltűnve, mert már lebontották, és valamiért nem is jut eszükbe visszaépíteni. Azért érdekes ez, mert most van éppen egy kapu tervezés kiírva, az adott épület ma már másnak a használatában van, és nem jutott eszébe eddig senkinek helyreállítani, vagy visszaállítani a kaput. Keresték, és abszolút meg is találták ezt régi fotókon, tehát nem hipotetikus a dolog. Tudják tehát, hogy egykor az a kapu hogyan nézett ki. De az is lehet, hogyha ott a kertben elkezdene áskálódni, mint például ahogyan a Vujicsics Tihamér téren is ezt tették, és kiderült, hogy ott a kertben el volt a földben rejtőzködve az a gyönyörű fél tojás alakú kő, és az oszlopnak is előkerült akkor jó pár eleme. Gyakorlatilag az Alkotmány utcában is találtak így föld alá került kőoszlop töredékeket. Nyilván valamikor ezek a házon voltak. Egyrészt van ezekről fotó, tehát tudják, hogy anno milyen volt. Vissza lehetne, és kéne is állítani. Elsősorban kellene a Városnak mutatni egy ajánlást. Ha már van erre lehetőség, és hogyha a Város helyreállítja azt az épületet, akkor ekként állítsa helyre.

Vincze Ottó Munkácsy-díjas képzőművész, a szentendrei építészeti-műszaki tervtanács tagja: Említi, hogy az az ember is egyébként elérhető, akitől meg lehetne még kérdezni, hogy hová tette azt a követ.

Pistyur Imre Munkácsy-díjas szobrászművész, a szentendrei lokálpatrióta tanács tagja: Elmondja, hogy megkérdezte, hogy hol van a kő. A 2012-ben működött Művészeti Tanácsnak a munkatervében ez 25. pontként szerepelt. Mely szerint az elbontott, de a múltban emblematikusnak tűnő Bodor kaput vissza kell állítani az eredeti helyére, ha az elemei fellelhetők. Akkor még ezt ő is így gondolta, hogy még fellelhetők. A Bodor gyereket kérdezte meg erről utoljára, előtte Vidáknét is, hogy mi történt a Bodor kapunak az elemeivel. Tudniillik 1982 márciusában, amikor Bodor Ferenc be akart oda tolatni egy kamionnal, akkor ő borította le, és utána félretették az egészet, majd eltűnt valahogyan onnan. Már akkor elég komolyan összevitakoztak ezen, hogy hogyan történt ez. Azt a választ kapta, hogy nem hiszi, hogy ez a kapu bárkit is érdekel. Említette ekkor neki, hogy nincs olyan szentendrei festő, aki nem örökölte meg, és ne tette volna helyre annak a kapunak a látványát. Bodor Ferenc azt mondta, hogy az utolsó információja az, hogy levitték a Duna partra, a Napórási Háznál építették be valahova az elemeit. Nem tudott oda bemenni, de meg kellene nézni, hogy tényleg oda vitték-e le, és beépíthették valamihez, ha más nem, akkor egy ülőkét csináltak belőle, vagy mit csináltak belőle.

Benkovits György elnök: Elmondja, hogy ez viszonylag egyszerű, mert Száva Pál okleveles építészmérnök, építésztervező volt a tervezési részleg vezető, és Nyitrai Ákos építész volt a kíséző (latinul famulus).

B. Szabó Veronika építész, Szentendre Város korábbi főépítésze: Elmondja, hogy amikor elkezdtek a Napórási Ház felújítását, akkor dr. Szini István tanácselnök lett.

Benkovits György elnök: Elmondja, hogy igen. Ők gyakorlatilag végig követhették ezt az egész folyamatot.

Pistyr Imre Munkácsy-díjas szobrászművész, a szentendrei lokálpatrióta tanács tagja:

Elmondja, hogy hallott egy olyan információt is, hogy egy részét a nagy Bodor házhoz, ami ott van a Kálváriánál, oda is felvitték, és talán ott is be van építve belőle valami. Egy köztes megoldást említene. Van Deim Pálnak egy kis rézkarc képe, 1967-ből, vagy 1969-ből, amely a régi Szentendrét ábrázolja, és az ő álmaiban megjelent új Szentendrét. A kettő úgy van megcsinálva, hogy alul van a Bodor kapus rész, a piactérrel, és a többivel, a Péteréknek a házával, és az öreg Zolika házával, és fölötte pedig az elképzelt Szentendre képe. Ezen is rajta van a Bodor kapu, de úgy van rajta a Bodor kapu, mint egy furcsa váz, tehát mint hogyha egy kapunak a gerince, vagy a csontváza lenne. Ez juttatta pont azt az eszébe, hogy lehet, hogy már nem lehet pont úgy megcsinálni a Bodor kaput, mint ahogyan kinézett, bár ezer helyen szerepel.

Vincze Ottó Munkácsy-díjas képzőművész, a szentendrei építészeti-műszaki tervtanács tagja:

Említi, hogy egy fotón látszik, hogy nem volt már teljes a kapu ott.

Pistyr Imre Munkácsy-díjas szobrászművész, a szentendrei lokálpatrióta tanács tagja:

Ezért mondja, hogy nem Szentendrét kell csinálni a 18. századból, hanem abból kell kiindulni. Azt gondolja, hogyha valamit úgy próbálnának meg visszaállítani, hogy pontosan tudják, hogy miről van szó, és masszív alkatrésze a városképnek, és nagyon erősen emlékeztet rá, tehát nem egy műanyag valamire gondol, és nagyon sok olyan jó megoldást is lehet azért a városban találni, ami abszolút a 21. századi, és mégis tartalmazza ezt a bizonyos felfogást, benne van egy kicsit a múltnak a tisztelete. Ezt is javasolni kellene átgondolni.

Vincze Ottó Munkácsy-díjas képzőművész, a szentendrei építészeti-műszaki tervtanács tagja:

Említi, hogy szép tervek ezek. Érdeklődik, hogy az öreg Bodor mit mond.

Pistyr Imre Munkácsy-díjas szobrászművész, a szentendrei lokálpatrióta tanács tagja:

Említi, hogy az öreg Bodor nem fog ezzel a kapuval már foglalkozni. A kis Bodor gyerekekkel, Fercsivel fog még erről elbeszélgetni, aki még emlékszik rá, hogy hová kerültek el a kapu elemei. Még mindig nem mondott le erről, most már lassacskán tizenvalahány éve megy a nyomozás, hogy mi lett azzal a kapuval. Ha előkerül, akkor mindenféleképpen tájékoztatni fogja a Nemzetiségi Önkormányzatot is erről.

Benkovits György elnök: Említi, hogy annak idején, Száva Pállal minden belvárosi épület állapotát felmérték, és terveket is készítettek arról, épületenként, hogy mit javasolnának.

B. Szabó Veronika építész, Szentendre Város korábbi főépítésze: Elmondja, hogy ez kincset érő.

Pistyr Imre Munkácsy-díjas szobrászművész, a szentendrei lokálpatrióta tanács tagja:

Érdeklődik, hogy már visszakapta ezeket a terveket, mert említette, hogy kölcsönadta valakinek.

Benkovits György elnök: Elmondja, hogy igen.

Pistyr Imre Munkácsy-díjas szobrászművész, a szentendrei lokálpatrióta tanács tagja:

Érdeklődik, hogy egy példány van.

Benkovits György elnök: Elmondja, hogy igen, egy példány ebből biztos, hogy megvan. Ebbe tulajdonképpen az az érdekes, amit öten annak idején hozzáírtak, vagy részben hozzáírtak. Száva Pál vállalta, hogy ő viszi tovább a dolgot. Ilyen értelemben majd aktuálisan, vagy szerkezetileg érdemes lenne végigmenni egy-egy épületnél, és adott esetben javaslatokat is tenni. Az is jelent valamit, hogy ők milyen építészeti elemeket tartottak

fontosnak ilyen szempontból megjeleníteni a Város számára, hogy figyeljenek oda ezekre konkrétan, adott esetben. Polgármester Úrnak ezzel kapcsolatban megemlítette, hogy szívesen állnak a rendelkezésre. A Nemzetiségi Önkormányzat megegyezik majd az Önkormányzattal, hogy hogyan és milyen módon használják ezt föl. Egy-egy elemet is érdemes lenne elővenni.

Pistyur Imre Munkácsy-díjas szobrászművész, a szentendrei lokálpatrióta tanács tagja:

Említi, hogy az a baj, hogy nagyon sok nagyon fontos ilyen elemről a lakosságnak halvány lila gőze sincs.

B. Szabó Veronika építész, Szentendre Város korábbi főépítésze: Elmondja, hogy valóban, nem igazán értékelik.

Pistyur Imre Munkácsy-díjas szobrászművész, a szentendrei lokálpatrióta tanács tagja:

Említi, hogy a kőfalat is inkább lebontják, vagy kipótolják betonnal, mert az sokkal tartósabb. Lebontják az egész falat, de lehet, hogy csak egy-két követ kellene utána igazítani. Nagyon helyesen megcsinálták a Szábornánál az oszlopokat. Megigazították, visszarakták a helyére. Gyönyörű szépre sikerült az egész. Nem egy nagy dolog. Nem is látni, hogy hol kellett megjavítani. Tehát nagyon gondosan, figyelmesen feljavították. Azt mondják az emberek, hogyha a kerítés, vagy a kapu rossz, hogy betesznek helyette olyan faelemekből álló valamit, amivel elrontják az egészet. Egészen egyszerűen föl kellene hívni a figyelmüket erre. Azt gondolja, hogy Benkovits György elnök amilyen jól ír, mindenki szívesen olvassa az írásait, mert olyan jók, hogy magával ragadják az embereket. Meg kellene írni egy ilyen figyelemfelkeltő újságcikket, mint egy sorozatot, és meg kellene jelentetni a Szentendre és Vidéke közéleti és kulturális lapban. Azért, hogy az emberek tudják, hogy milyen értékeket herdálnak el.

Benkovits György elnök: Elmondja, hogy abban egyetért, és hagyják most ki ebből a személyét, hogy itt ez a nagyon hosszú szabályozás, nem biztos, hogy csak ez segít. Elolvasni is rengeteg idő, nagyon sok paragrafusból áll. Elkezdte a végéről olvasni, hogy nem támogatják, hogy bálványfát, és akácfát ültessenek. Onnan kezdte el tehát nézni, és visszafelé. Sok olyan dolog van, hogy ezt meg azt nem lehet, de a Szentendre város településképi arculati kézikönyve (TAK) még nem kínál mindenre megoldást. Ezt kellene egy kicsit végiggondolni még. Jó irány, hogy ad ajánlást, mert ilyenek vannak benne, de ezt kellene valamilyen módon végiggondolni. Bizonyos területre adnának javaslatot. Ez egy javaslatcsomag lenne, aztán mások is adnának erre javaslatot. Visszatérve egy korábbi gondolatához, ezt népszerűsíteni is, hogy mit javasolnak, és miért.

Pistyur Imre Munkácsy-díjas szobrászművész, a szentendrei lokálpatrióta tanács tagja:

Ahogy ezt már az imént is elmondta, nem tudják az emberek, hogy miről van szó. Példaként említi a Pozsarevacska templomnál azt a három bálványfát, amelyek óriásira nőttek, és aztán ki kellett ezeket vágni. Olyan törzsük volt, hogy hárman alig érték át. Nem tudják, hogy mit mivel szabad lecserélni, és hogy Szentendrén mi volt a járatos. Szentendrén elfelejtik az emberek például, hogy a füge mennyire fontos, illetve azokat a kis szőlő felfuttatásokat is, amelyeket nemrég még mindenhol meg lehetett találni. Mert úgy vélik, hogy sokkal jobban néz ki ennél az a buxus. Ezek nem nagy dolgok, de fontosak. Ezt jól össze lehetne foglalni.

Benkovits György elnök: Felveti, hogy valamiféle mozgalmacskát kéne erre elindítani, tehát népszerűsíteni, talán az segítene. Azt gondolja, Polgármester Úrral beszélgetve erről, hogy az Önkormányzat is benne lenne ebben a dologban, de az eszközök tekintetében ő is egy kicsit zavarban van, tehát nem tudják még igazán, hogy hogyan is kellene ezt majd csinálni.

B. Szabó Veronika építész, Szentendre Város korábbi főépítésze: Elmondja, hogy néhány évvel ezelőtt, Hidegkuti Dorottyaék nagyon jól elkezdtek ezt csinálni, volt a Szentendre és Térsége TDM Nonprofit Kft.-nek egy olyan kezdeményezése, hogy megkérdezték az embereket, akik Szentendrére kitelepültek, hogy mitől jó Szentendrén élni, miért jó Szentendreinek lenni. Ezzel kapcsolatban egy személyes történeteket tartalmazó füzet is megjelent, Nekem Szentendre címmel. Hozzáteszi, hogy Szentendre lakossága már olyan mértékben felhígult, és ezt ne rossz értelemben értsék, tehát gyakorlatilag annyi helyről jöttek ide Szentendrére lakni, illetve annyian választották lakóhelyül Szentendrét, hogy megérdeklődtek, hogy mitől jó itt élni, miért szeretik ezt a várost. És hát nem értik, hogy ez jelent valamiféle alázatot is, tehát például ha belvárosban lakik valaki, akkor értékmentőnek is kell lenni, és nem biztos, hogy az az elsődleges szempont, hogy ő a Dunára nézzen ki a tetőteraszáról a Péter-Pál utca sarkán, hanem hogy a városképet megőrizték. Befelé épültek inkább már ezek a házak és nem pedig kifelé. Úgy látja, hogy elindult egy nagyon nagy változás a Dunakorzón is.

Benkovits György elnök: Elmondja, hogy ezt ő is reméli.

B. Szabó Veronika építész, Szentendre Város korábbi főépítésze: Elmondja, hogy ezt most nem jó értelemben érti, tehát ez elég baj.

Benkovits György elnök: Érdeklődik, hogy mire gondolt akkor pontosan.

B. Szabó Veronika építész, Szentendre Város korábbi főépítésze: Elmondja, hogy elkezdtek kifelé is élni az emberek, tehát nem csak a zárt kerítés mögött élik a gyönyörű kis átriumi kertjükben az életüket, hanem ki akarnak látni a Dunakorzóra.

Benkovits György elnök: Említi, hogy akkor már érti.

B. Szabó Veronika építész, Szentendre Város korábbi főépítésze: Elmondja, hogy kíváncsi lesz erre, mert nem látta egyébként a terveket. Okrutay Miklós magyarázta, hogy ha ő lett volna ott, akkor ezt biztos, hogy nem engedte volna.

Benkovits György elnök: Érdeklődik, hogy tudnának-e olyan népszerű tájépítést, vagy figurát említeni, akit ez ügyben meg lehetne mozdítani, és előadói karakter szempontjából vonzó lenne. Hozzáteszi, hogy őt is nagyon sokan megkeresik ilyen-olyan dologgal kapcsolatban, általában olyan kérdéssel, hogy az adott épületben korábban ki lakott ott, mi volt ott.

B. Szabó Veronika építész, Szentendre Város korábbi főépítésze: Elmondja, hogy ez azért jó, ha valaki idegenként belekerül egy adott szituációba, és kíváncsi arra, hogy milyen emléket őriznek a falak, az nagyon jó, véleménye szerint.

Benkovits György elnök: Például ilyen dologgal kereste meg az osztrák szomszédja, hogy ajánljon neki valamilyen társaságot. Mit tudna neki ajánlani, ahová ő be tudna kapcsolódni. Azt akarja ezzel mondani, hogy van egyfajta vágy, hogy alakuljon ki egy ilyen fajta civil közélet, és mint ahogy azok a szervezetek, amelyek korábban voltak, eltűnőben lennének, vagy eltűntek, amelyek még az 1990-es években nagy lendülettel beindultak. Mindenki akkor valamilyen szervezetet hozott létre. Ezek valamennyire elhalványulni látszanak.

Pistyur Imre Munkácsy-díjas szobrászművész, a szentendrei lokálpatrióta tanács tagja: Említi, hogy 220 civil szervezet volt a városban. Amikor egyszer tartottak egy ilyen előadást, akkor tehát még 220 civil szervezet volt. Ha abból valamelyik csak egy kicsit is foglalkozott volna ezzel a részével a dolognak, a maga módján mindenki, nagy erő lett volna benne.

Benkovits György elnök: Elmondja, hogy a Nemzetiségi Önkormányzat azt tudja produkálni, hogy a programjában ezzel is fog foglalkozni, így is, úgy is. Meghívják vendégeket, programokat tartanak. Kiemeli, hogy a Nemzetiségi Önkormányzat csak egy elem tud lenni ebben a programban. Fontosnak tartja, persze, ha ez az érték a helyén van, hogy népszerűsítsék akár a Szamárhegyben, akár abban a lakókörben, ahol a többség él.

Pistyur Imre Munkácsy-díjas szobrászművész, a szentendrei lokálpatrióta tanács tagja: Említi, hogy van egy akut probléma, nem tudnak hová fordulni például akkor, amikor valahol leomlik a fal, vagy le akar omlani a fal, vagy kilyukadt a csatorna, vagy ázik a fal. Nem tudnak mit csinálni, kihez fordulni.

Szautner Katalin elnökhelyettes: Elmondja, hogy a tulajdonoshoz kell akkor fordulni.

Pistyur Imre Munkácsy-díjas szobrászművész, a szentendrei lokálpatrióta tanács tagja: Említi, hogy a tulajdonos azt mondja, hogy az önkormányzathoz.

B. Szabó Veronika építész, Szentendre Város korábbi főépítésze: Elmondja, hogy most is lehet kötelezni a tulajdonost, kötelező karbantartás ellátásra. Van tehát kihez fordulni. Egy probléma van a Görög utcában is például, a Görög Kancsó Étterem mögötti ingatlannál.

Pistyur Imre Munkácsy-díjas szobrászművész, a szentendrei lokálpatrióta tanács tagja: Említi, hogy abban az utcában például mindenkit megbüntetne.

Vincze Ottó Munkácsy-díjas képzőművész, a szentendrei építészeti-műszaki tervtanács tagja: Említi, hogy ott szinte az egész utcaképpel baj van.

Benkovits György elnök: Elmondja, hogy a régi fagyizóknál is van egy ilyen épület.

B. Szabó Veronika építész, Szentendre Város korábbi főépítésze: Elmondja, hogy amint az imént említett épület, az szabályosan hamarosan össze fog omlani. A Görög Kancsó Étterem mögött L alakban van ez az épület.

Szautner Katalin elnökhelyettes: Elmondja, hogy az egy önkormányzati lakás volt.

Pistyur Imre Munkácsy-díjas szobrászművész, a szentendrei lokálpatrióta tanács tagja: Említi, hogy igen, de tíz éve már nem az.

B. Szabó Veronika építész, Szentendre Város korábbi főépítésze: Elmondja, hogy Okrutay Miklóst is kihívta, és kérte, hogy írja azt a felszólítást. Kötelezni kell tehát a tulajdonost az ingatlan megfelelő karbantartására. A tulajdonos békéscsabai, de a fia itt él Szentendrén például, de ő sose fogja ezt elrendezni, véleménye szerint.

Pistyur Imre Munkácsy-díjas szobrászművész, a szentendrei lokálpatrióta tanács tagja: Említi, hogy tudják azt is, hogy a sarkon lévő díszek, amelyek rajta vannak az épületen, ezek az utolsó reneszánsznak a stílusjegyeit őrizték.

B. Szabó Veronika építész, Szentendre Város korábbi főépítésze: Elmondja, hogy legalább tizenöt-ször festette már újra Fercsike.

Pistyur Imre Munkácsy-díjas szobrászművész, a szentendrei lokálpatrióta tanács tagja: Hozzáteszi, hogy ezzel együtt azt tudják, de a falszerkezet, az akkori. Magyarul ez műemlékrombolás. Ez büntetendő cselekmény. Ugyanúgy, más műemlék esetében is.

Vincze Ottó Munkácsy-díjas képzőművész, a szentendrei építészeti-műszaki tervtanács tagja: Említi, hogy az az egész épület védett.

B. Szabó Veronika építész, Szentendre Város korábbi főépítésze: Elmondja, hogy be van csukva a kapu, és nem nagyon látszik, egy egész növedék akác erdő van már arra.

Pistyr Imre Munkácsy-díjas szobrászművész, a szentendrei lokálpatrióta tanács tagja: Említi, hogy vadkacsa jött ki a kis vadkacsákkal a kapun.

B. Szabó Veronika építész, Szentendre Város korábbi főépítésze: Elmondja, hogy így mennek tönkre ezek az épületek, omlanak össze a fafödémek. Tehát, a festett, díszítő festéssel ellátott mennyezetek omlanak be.

Kiss Gabriella főépítész: Említi, hogy ilyen esetben az Építési Felügyelethez lehet fordulni.

Benkovits György elnök: Említi, hogyha a Város nem adta volna el, a Görög Kancsó Étterem fölötti telket, akkor ott lehetett volna megcsinálni olyan mintakertet, hogy a csodájára jártak volna.

Vincze Ottó Munkácsy-díjas képzőművész, a szentendrei építészeti-műszaki tervtanács tagja: Említi, hogy a Dunakorzón, a Bercsényi utca sarkán álló „rózsaszín ház” is ilyen rossz állapotban van. Ott valakinek az érdekében állt, hogy az bontásra lett ítélt.

Benkovits György elnök: Említi, hogy ez tipikusan előfordul, hogy hagyják leromlani teljesen, és akkor lebontják.

Pistyr Imre Munkácsy-díjas szobrászművész, a szentendrei lokálpatrióta tanács tagja: Említi, hogy három éve szólt erről először, írt erről cikket.

Kiss Gabriella főépítész: Említi, hogy a jelenlegi tulajdonos alapvetően nem ilyesmivel foglalkozik, de most kitalálta azt, hogy hobbiból ott épít egy szállodát, vagy egy éttermet, és azt maga sem tudja, hogy mikor, és, hogy az milyen legyen, illetve, hogy megvárna inkább még a Dunakorzó felújítást. Javasolták, hogy ne várja meg, mert ez így, ahogy van, már nagyon szégyenletes.

Pistyr Imre Munkácsy-díjas szobrászművész, a szentendrei lokálpatrióta tanács tagja: Említi, hogy létre kell hozni egy ilyen Bizottságot, és behívni a tulajdonost a Bizottság elé. Összeülhetne tehát egy ilyen Városvédelmi Bizottság. Lenne egy leírás erre vonatkozóan, amikor elakad valahol egy ilyen történet, tehát lenne egy záradék, melyben határidő is lenne arra, hogy meddig, és milyen módon kell az épület megfelelő karbantartását elvégezni. Ha nem csinálják meg, akkor megcsinálnák helyettük, de kiszámláznák ennek költségét a tulajdonosra.

Benkovits György elnök: Említi, hogy egy dolgot még ezzel kapcsolatban fölvetne, és erre a Nemzetiségi Önkormányzatnak is oda lehetne figyelni, bár nem az ő dolguk, hogy most beígérnek egy panzió programot, amelyre 300 M Ft, illetve 1 Mrd Ft összeget lehet kapni maximum.

B. Szabó Veronika építész, Szentendre Város korábbi főépítésze: Érdeklődik, hogy egy pályázati lehetőség ez.

Benkovits György elnök: Említi, hogy igen, és talán a jövő héten jelenik meg a Magyar Közlönyben ez a dolog. Ha belegondolnak abba, hogy Szentendrén 1200 ágy volt valamikor,

ezek főleg Panziókban voltak. Hozzáteszi, hogy nagyobb része most már nincs, vagy nem úgy működik.

B. Szabó Veronika építész, Szentendre Város korábbi főépítésze: Érdeklődik, hogy mikor volt 1200 ágy Szentendrén.

Benkovits György elnök: Említi, hogy 1993-ban ezer fölött volt, az egészen biztos.

B. Szabó Veronika építész, Szentendre Város korábbi főépítésze: Említi, hogy ez biztos, hogy a Danubius szállodával, és a Pap-szigeti Kempinggel együttvéve értendő.

Benkovits György elnök: Említi, hogy természetesen, minden vendégágyat beleszámolva. Volt erről korábban szó, hogy a németek az itteni szálláshely hiányt hogyan oldanák meg. Javaslatuk szerint minden ilyen panziót egy szervezeti láncba kellene összeszedni, és akkor mindenki mást kínálna, és így egy nagyon széles kínálat lenne, és ezt így együtt lehetne értékesíteni. Magyarországon ennek úgy gondolja, esélye sincs. Például, hogy e célból valaki összeálljon a szomszédjával, akivel egyébként gyűlölik egymást. Visszatérve a pályázati lehetőségre, ha valóban elindul ez, akkor az a városban 15-25 építkezést is jelenthet. Ismerteti, hogy ez úgy szokott lenni, hogy megpályázzák, és utána beadják erre a tervet. Pillanatok alatt beindul ez majd aztán, mert mindenki érdekelt abban, hogy ilyen legyen.

B. Szabó Veronika építész, Szentendre Város korábbi főépítésze: Elmondja, hogy ez egy nagyon érdekes kérdés, ami elhangzott, hogy hihetnek-e maguknak, hogy Szentendrén a szállásférőhelyek bővítése érdekében lehet valamit tenni, mert Szentendre előnye, hogy itt van Budapest tövében, a hátránya is egyben. Merthogy nem Szentendrén száll meg az, aki eljön Budapestre, tehát nem a budapesti szállodából fog a szentendrei szállodába átjönni, hanem a budapesti szállodából ellátogat a vendég Szentendrére egy napra, de nem alszik itt. Szentendrén általában egy, vagy két napot, tehát egy hétvégét is azért el lehet tölteni, de annál többet nem nagyon. Például, ha elmegy valaki a Skanzenba, vagy megnézi a belvárosban a múzeumokat. Hozzáfüzi, hogy ebből a szempontból akkor lennének versenyképesek, ha jobb lenne a közlekedés, és itt a Hévre gondol, elsősorban. Továbbá, ha olcsóbbak tudnak maradni, mint például a budapesti III. kerületi, vagy az V. kerületi belvárosi szálloda. Azért, ha elmegy valaki Budapestre, egy hétvégére, akkor mindenki azt tapasztalja, hogy ott azért micsoda programdömping van, Szentendréhez képest.

Benkovits György elnök: Hozzáfüzi, hogy volt.

B. Szabó Veronika építész, Szentendre Város korábbi főépítésze: Elmondja, hogy volt, persze, de ez véleménye szerint egy-két éven belül azért helyreáll.

Benkovits György elnök: Említi, hogy nem tudni, hogy hogyan áll helyre.

B. Szabó Veronika építész, Szentendre Város korábbi főépítésze: Elmondja, hogy mikor áll helyre, azt nem lehet tudni.

Benkovits György elnök: Említi, hogy mikor áll helyre, azt nagyjából már lehet tudni, de, hogy hogyan áll helyre, azt nem lehet tudni. Azt tehát tudni lehet már, hogy a koronavírus elleni vakcina 6 hónapon belül meg lesz.

B. Szabó Veronika építész, Szentendre Város korábbi főépítésze: Elmondja, hogy bíznak ebben.

Benkovits György elnök: Elmondja, hogy ezt elég pontosan megjósolták. Az Oxfordi Egyetemen kifejlesztett vakcina már a harmadik szakaszban van, tehát az emberek

kipróbálásának harmadik szakaszában, mely a vakcina széles körű tesztelését jelenti.

B. Szabó Veronika építész, Szentendre Város korábbi főépítésze: Elmondja, hogy azért abba az első 10 millióba, akiket beoltanak, ne legyenek benne. Ezt mondják egyébként az orvosok is.

Benkovits György elnök: Elmondja, csak érdekességként, hogy azért alapvető változás van. Azt olvasta, hogy a budapesti Ferihegyi repülőtérén a bejövő forgalom 98%-kal csökkent. A légitársaságokat sem fogják újraépíteni. Nem lesz ennyi légi járat. Sokan foglalkoznak ezzel. Ami elhangzott az imént, az egy nagyon fontos dolog, időben kitalálni, hogy Szentendre hogyan pozicionálja magát a változáson. Ezt csak úgy lehet, hogy folyamatosan agyalni rajta. Nézni a szakmát, és folyamatosan gondolkodni rajta. Most akik eddig jól jártak, akiknek szállodájuk volt, és a bevétel ott maradt, tehát azoknak most jó, mert a szállodatulajdonosok megkapják majd ezt a kompenzációt, de az önkormányzatok nem. Ez már most pontosan látszik. Egy kis település, aki ebből élt jól, annak egyik napról a másikra annyi. Rosszabb helyzetben van, mint Szentendre, bizonyos szempontból. Hogy megmarad-e ez, illetve marad-e a turizmusnak ez a formája, és hogy hogyan fog változni, egy egészen biztosnak látszik, hogy a belföldi turizmus hihetetlenül fölértékelődik, és Szentendrének ilyen szempontból jó hagyományai vannak. Közvetlenül Budapestről ide kijönni, újabban biciklivel, régebben Hévvél, autóstoppal és egyébbel, és valamilyen programon részt venni. Említi, hogy nézte, hogy a Bogdányi utcában most öt kiadó helyiség van. Vagy ez arról szól, hogy más a tulajdonos, és más a bérlő.

B. Szabó Veronika építész, Szentendre Város korábbi főépítésze: Elmondja, hogy míg az Önkormányzat azt a gesztust megtette, hogy csökkentette az önkormányzati bérlemények bérleti díját, és volt, ahol 100%-kal. Ugyanakkor a magántulajdonosok sorra nem engedték lejjebb a bérleti díjat. Mindamellelt, hogy a Bogdányi utcában lévő üzleteknek egy fillér bevételük sem volt. Ezzel üzték el például a Hé, Dodó kultúrkávézót. Remek jó hely volt. Be kellett zárni teljesen. Nagyon sokan nem jártak most jól.

Benkovits György elnök: Elmondja, hogy változások lesznek. Inkább arra kellene koncentrálni, hogy figyelni kellene ezt folyamatosan. A városvezetésnek is, illetve, aki most a turizmussal foglalkozik. Folyamatosan figyelni kellene, hogy hogyan alakul napról-napra, hogy milyen stratégiák vannak, tehát milyen irányban mozdul el ez a dolog.

Pistyur Imre Munkácsy-díjas szobrászművész, a szentendrei lokálpatrióta tanács tagja: Említi, hogy mindig kicsit a történelmi múltból indul ki, bocsánatot kér ezért. Szentendre létezik már jó ideje, és nem biztos, hogy kapott mindig segílyt. Bár volt, amikor kapott. A nagyobb épületek mind saját pénzből épültek, és mellette adóztak a császárnak, vagy a királynak, azokból a javakból, amik akkor voltak.

Benkovits György elnök: Elmondja, hogy igen, de hogyan.

Pistyur Imre Munkácsy-díjas szobrászművész, a szentendrei lokálpatrióta tanács tagja: Említi, hogy a hogyan az más kérdés. Visszatérve, összetett a probléma, mert ha a szálláshelyek hiányát is figyelembe veszik, figyelembe veszik ennek a lehetőségét, illetve a Város lehetőségét, akkor egy elég érdekes képletet kaphatnak. Mert, a Városnak azokból a lehetőségeiből, amit máshol vastagon meg szoktak lovagolni, itt igazán nem lovagolnak meg túl sokat. Ha belegondol abba, hogy idejöttek Belgrádból egy gyertyát venni ajándékba, mert azt a szent képtől oda kell vinni, mert attól fog meggyógyulni például az unoka. Most nem jönnek ide Belgrádból egy gyertyáért, de idejöhetnének, mert a köztudatba benne van. Ugyanúgy benne van a másik hat templom is, ami izgalmas lehetne, amivel szintén nem kezdenek semmit. Ugyanúgy itt van a városépítészet, amely szintén nagyon izgalmas.

Benkovits György elnök: Elmondja, hogy azért jönnek ide tulajdonképpen, a városképért jönnek elsősorban.

Pistyr Imre Munkácsy-díjas szobrászművész, a szentendrei lokálpatrióta tanács tagja:

Említi, hogy így van. Hozzáteszi, hogy a vendéglátást is fel lehetne turbózni fantasztikusan, ha meg lehetne valahogyan úgy csinálni, hogy azért a Város is lásson belőle valami hasznot. De ez valahogy itt nincs igazán jól megszervezve. Mert régen, amikor csináltak valamit, és ezt Benkovits György elnök tudja a legjobban, hiszen az előbb célzott is erre, hogy azért úgy csinálták, hogy mindenki jól járjon. Ezt most is meg lehet csinálni. Hozzáteszi, hogy ez nem egy sumákság, vagy egy hazugságra épülő dolog, csak a lehetőségeknek a kihasználása. Ugyanaz az eset, mint amikor nem vesszük észre, hogy milyen fantasztikus dolgok mellett megyünk el, milyen lehetőségeink vannak. Azt sem vesszük észre, hogy az a lehetőség lehet, hogy ott van az utcán, csak észre kell venni. Ehhez kellene egy olyan ember, aki beszervezi, bevállalja, és komolyan kézben tartja, levezényli az egészet, és valahogyan irányítja. Sok ilyen dolog van, mint ahogyan a műemlékeket is, amik leomlanak. Mint ahogy mondta, nem tudnak kihez fordulni. A turizmus terén sem tudnak kihez fordulni. Nincs igazán olyan ember, akihez fordulhatnának. Találjanak már ki egy olyan dolgot, amit Szentendrén eladnak, szentendrei papírba van becsomagolva, és azt, ha az idelátogató hazaviszi, akkor tudja, hogy a Szentendre a világon van. Ez egy apróság. Ilyenekből állhatna össze az élet.

Benkovits György elnök: Egyetért. Igazat ad ebben.

Pistyr Imre Munkácsy-díjas szobrászművész, a szentendrei lokálpatrióta tanács tagja:

Azt gondolja, hogy a szerbekkel össze kellene fogni valami módon, ha tudnának, továbbá a helyi lokálpatrióta érdekeltségű emberekkel, tehát annyi jó érzésű ember van, aki szereti, illetve tiszteli ezt a várost. Tiszteli a hagyományait, vagy jövőbeli elképzeléseit, amelyek a városhoz kötődnek.

Benkovits György elnök: Elmondja, hogy annyit tud vállalni, hogy kezdeményeznek.

Pistyr Imre Munkácsy-díjas szobrászművész, a szentendrei lokálpatrióta tanács tagja:

Említi, hogy akkor egyfolytában ezt kell tenni.

Benkovits György elnök: Hozzáteszi, hogy a lehetőségeik is azért be vannak határolva, a szellemi lehetőségeik is.

Vincze Ottó Munkácsy-díjas képzőművész, a szentendrei építészeti-műszaki

tervtanács tagja: Összehozni egy ilyen missziót, az véleménye szerint nem is rossz ötlet. Igazából, ami létezett, azt itt sokan nem szerették. A mai formáját kellene meghatározni, ha létezne egy ilyen. Felvehetnék akkor például a kapcsolatot a Bodor Ház tulajdonosával.

B. Szabó Veronika építész, Szentendre Város korábbi főépítésze: Adatokat kiadni, tudomása szerint nem lehet. Van Művészeti Tervtanács. Nagyon fontos, hogy művészi szemmel is lássák a dolgokat, és érvényesülhessen a meglátásuk. Véleménye szerint a Tervtanács egy nagyon jó forma erre.

Benkovits György elnök: Megjegyzi, hogy igen, de semmi nem hallatszódik ki abból, ami ott történik.

Kiss Gabriella főépítész: Említi, hogy aki bejön oda, az tudja.

Benkovits György elnök: Elmondja, hogy ő nincs abba benne.

B. Szabó Veronika építész, Szentendre Város korábbi főépítésze: Elmondja, hogy volt tanácsadó testület az előző városvezetés alatt, illet tehát lehetne csinálni. Javasolni lehet.

Pistyur Imre Munkácsy-díjas szobrászművész, a szentendrei lokálpatrióta tanács tagja:

Elmondja, hogy a Művészeti Tervtanács elég jól működött annak idején. Egy alkalommal volt egy olyan összejövetel, amikor Szondy Andrea kulturális menedzser azt mondta, hogy minek is van a Művészeti Tervtanács, hogyha van a Szentendrei Alkotóművészeti Platform (SZAMP). Megemlíti, hogy a Regős Istvánéknál találkoztak lent a pincében, a Lehoczky János Kovács iparművész, B. Szabó Veronika építész is ott volt, illetve ott volt a Szondy Andrea is, aki azzal kezdte a mondandóját, hogy kíváncsiak arra, hogy mi történik a Művészeti Tanács nevű homokozóban. Így kezdte, szó szerint. Azért is készített egy olyan kigyűjtést akkor, amely kettő gépelt oldalon volt, úgy, hogy egy sorban egy említett munka volt. A fontosabbak. Odaadta akkor ezt Szondy Andreának, azzal, hogy így játszanak ők a homokozóban. Aztán lecsendesedett, komolyan vette tehát, hogy a Művészeti Tanács tényleg dolgozik. Hozzá kell tenni, hogy a Művészeti Tanács egy eléggé sajátos képződmény, mert tényleg nagyrészt művészekből áll, olyan emberekből, akik alkotó emberek, szeretik a várost, és ismerik, illetve tudják a várost, nevezzék így. Nagyon-nagyon fontos dolgokat vállaltak be, és csináltak meg, de ehhez az kellett, hogy pont itt a szomszédba, akkor Dietz Ferenc volt a polgármester például, a titkárnőtől kérdezte, hogy itt van a Polgármester Úr, azt válaszolta, hogy persze, hogy itt van, csak éppen tárgyal. Mondta, akkor, hogy egy perce biztos, hogy van. Azt válaszolta, hogy biztos, hogy nincs. Elismételte, hogy egy perce biztos, hogy van. És ez így ment. Lényeg az, hogy egyetlen kopogás, bocsánat, kellene 40 ezer Ft a csúcspdíszre. Persze, persze meglesz, válaszolta. Volt ilyen is. Volt olyan is. Veszekedések, vagy vitatkozások hatósági emberekkel, de akkor is megcsinálták, amit terveztek. Tehát, akkor amikor egy csatorna telenőtt gazzal, és nem volt hajlandó senki kiszedni, akkor odahívta Verseghi-Nagy Miklós előző polgármestert, mondta, hogy nézze meg, hogy mi van abba a csatornába, és hogy ott van egy gép, ami onnan 20 méterre dolgozik, és nem hajlandó az illető bevállalni a munkát, mert nincs benne a munkaköri leírásába. Mondta akkor, hogy menjen oda hozzá, és mondja meg neki, hogy csinálja ezt meg. Kérdezte, hogy hogyan. Mondta erre azt, hogy vele együtt. Ilyen egyszerű. Odamentek, az illető fél órán belül odament, és kitakarította a csatornát. Ehhez persze az kell, hogy mindenki tudja, hogy meddig tart a saját hatásköre. Lehet, hogy az illető túllépte a kompetenciáját, nem azt mondja, hogy nem, de ezt meg kellett tenni. És hogyha az ember nem erőszakos, és nem rámenős, akkor azt mondja, hogy majd megcsinálja holnap. Ő erre azt mondja, hogy az illető ne holnap csinálja meg, hanem még ma, vagy abban a pillanatban, amikor lehet. Czóbel Béla festőművész egykori, almáskertben álló műterme helyén áll a szobra, kissé elhanyagolt parkban. Szegény Czóbel Béla szobra ott ült a gazban, csak a feje látszott ki, úgy nézett ki, mint aki a dolgát végzi a bozótban, és az akkori városgazdálkodási vezetőnek mondta, hogy ki kéne vágni körülötte a fát, a bozótot. Azt mondta erre a városgazdálkodási vezető, hogy de hát, hogyhogy kivágni, mert azt azért ültették oda, hogy ott legyen. Ő erre azt mondta, hogy nem azért ültették oda, hogy ott legyen, hanem hogy Czóbel Béla eltűnjön a gazban. Valami módon tehát ki kellene onnan szabadítani. Három darab koordinációs értekezlet lett összehívva. Azt mondták, hogy jó, akkor megcsinálják. Vágtak egy egy méteres csatornát a szoborig. Most aztán épp kényelmesen tudnak majd oda beállni az emberek a dolgukat végezni, mert most már több lesz a helyük. A következő értekezleten eldőlt az, hogy akkor igen, vágjuk ki az egészet. Ezeket tehát meg lehet csinálni, csak kellőképpen pofátlannak kell lenni, és kellőképpen egy kicsit rámenősnek is kell lenni, és kellőképpen tudni kell, hogy az ember mit akar.

Benkovits György elnök: Egyetért ezzel.

Pistyur Imre Munkácsy-díjas szobrászművész, a szentendrei lokálpatrióta tanács tagja:

Elmondja, hogy ha valaki szereti ezt a várost, akkor előbb-utóbb komolyan kell, hogy vegye. Még ha akármilyen oldalon is van. Mert a különböző politikusok, különböző képviselők, különböző emberek jönnek-mennek, de a Város az marad.

B. Szabó Veronika építész, Szentendre Város korábbi főépítésze: Hozzáteszi, hogy már ami maradt.

Pistyr Imre Munkácsy-díjas szobrászművész, a szentendrei lokálpatrióta tanács tagja: Említi, hogy azért is mondja ezt, hogy ami még maradt, azt valamilyen módon meg kell még őrizni, mert nem azok miatt a cuccok miatt fognak ide eljönni, bár lehet, hogy azok miatt is, mert egyik-másik létesítmény gyönyörű, és szépséges, csak pont nem ott, ahol van.

Vincze Ottó Munkácsy-díjas képzőművész, a szentendrei építészeti-műszaki tervtanács tagja: Amit Szondy Andrea mondott valami konkrétum kapcsán, az lehetett egy érzelmi motívum, mert igazából a SZAMP és Bösze Tamás nem is voltak konkurensei egymásnak, és nem is rivalizáltak egymással. A lényeg az, hogy a Művészeti Tanácsa a Hivatalnak volt egy összehívott testülete, a másik pedig egy teljesen autonóm tömörülés. A kettő tökéletesen kiegészíthette egymást, mert alkalmasint harmonizált is a tevékenységük. Érti azt, és látja is, hogy van egy rés, és egy csomó olyan dolog, amivel a Művészeti Tervtanács nem foglalkozik, és nem is építhetőségi ügy, mert nem aktualizálható a probléma, mert más a figyelem iránya.

Pistyr Imre Munkácsy-díjas szobrászművész, a szentendrei lokálpatrióta tanács tagja: Említi, hogy ő tudja ezt a legjobban, hogyha valamit nem tud, akkor azt általában megkérdezi, vagy utána olvas.

Vincze Ottó Munkácsy-díjas képzőművész, a szentendrei építészeti-műszaki tervtanács tagja: Elmondja, hogy igen, megpróbál annak utánajárni.

Pistyr Imre Munkácsy-díjas szobrászművész, a szentendrei lokálpatrióta tanács tagja: Úgy gondolja, hogy Verseghi-Nagy Miklós előző polgármester pontosan azért hozta létre a Lokálpatrióta Tanácsot, hogy ha valamit nem tud, és esetleg sehonnan nem kap támogatást, akkor a Lokálpatrióta Tanács nagyon sok dologra rálát, vagy tudja. Összehívták, de hányszor.

Benkovits György elnök: Elmondja, hogy nem tudja pontosan, de elég kevésszer.

Pistyr Imre Munkácsy-díjas szobrászművész, a szentendrei lokálpatrióta tanács tagja: Említi, hogy amikor már éppen elkezdtek volna fejlődni, és beleszólni, és tudni, hogy miről szól a történet, addigra már nem kellettek, mert valaki már jobban tudta. Ezzel együtt még most is azt mondja, hogy a Lokálpatrióta Tanácsra szükség van, vagy valami hasonlóra.

Vincze Ottó Munkácsy-díjas képzőművész, a szentendrei építészeti-műszaki tervtanács tagja: Elmondja, hogy a Művészeti Tanács tulajdonképpen ellátta ezt a feladatot, és ráadásul ez nem is került pénzébe az Önkormányzatnak.

Benkovits György elnök: Visszatérve a Nemzetiségi Önkormányzathoz, egy három pontból álló javaslatcsomagot fognak összeállítani erre a tárgyalásra, ami a Polgármester Úrnál lesz, és akkor ott majd találkoznak, ezekből, amelyeket mondtak, és ezeket akkor összekötnék majd egy-egy konkrét üggyel, és akkor megnéznék ezt majd a konkrét helyszínen is. Továbbá, arra gondolt, hogy meghívnának valakit, egy "ütős" tájépítészt, aki jó előadó tud lenni, és egy kicsit képbe helyezné az elképzeléseiket, ebben a dologban.

B. Szabó Veronika építész, Szentendre Város korábbi főépítésze: A főváros főkertészét, Bardóczi Sándort javasolja.

Benkovits György elnök: Érdeklődik, hogy jó előadó.

B. Szabó Veronika építész, Szentendre Város korábbi főépítésze: Elmondja, hogy úgy tudja, hogy igen.

B. Szabó Veronika építész, Szentendre Város korábbi főépítésze: Említi, hogy gondolkodik még rajta, hogy kit lehetne még erre felkérni, aki gyakorlottan, és jól tud előadni.

Benkovits György elnök: Hozzáteszi, hogy és népszerű, hogy legalább egy szakmai csoportnak a vonzáskörét el tudja nyerni. Tehát olyan előadót kell hívni, aki el tudja érni, hogy valami érdekes legyen az illetők számára. Először egy kisebb kört kellene keríteni, akivel konzultálni lehet ilyen dolgokról, esetleg egy vetítéssel összekapcsolva. Erre talán alkalmas lehet Lang András presszója is, vagy valami itt a közelben, ami hamarosan megnyílik.

B. Szabó Veronika építész, Szentendre Város korábbi főépítésze: Említi, hogy közben eszébe jutott még valaki, aki jó előadó, és itt lakik Tahiba például, nemrég költözött ki Budapestről.

Benkovits György elnök: Ő még esetleg Dr. Lukovich Tamás építészre gondolt, aki korábban az Európai Unió ügyeket is tárgyalta, és Pest megyét képviselte. Ő nagyon jó előadó, és járt Angliától kezdve mindenhol, és van Szentendre víziója. Ő most elég szabad ahhoz, hogy ne kösse őt sem politika, sem semmi. És ami még fontos, hogy szereti Szentendrét. Kéri, hogy ha van még ötlet, hogy kit kérjenek fel erre, akkor szívesen fogadja.

B. Szabó Veronika építész, Szentendre Város korábbi főépítésze: Említi, hogy lehetne egy előadás sorozatot is szervezni e témában.

Benkovits György elnök: Említi, hogy most egyelőre indítsák ezt el, kell tehát egy név, aki érdekes lesz, illetve aki húzóerő lesz ebben. Dr. Lukovich Tamásnak sok ismerőse van Szentendrén, ebből induljanak ki. Nem tudja, hogy esetleg sokakat tanított-e. Hozzáteszi, hogy két-három csoport mindenképpen érdekes lenne, egyrészt az építészek, valamilyen módon, másrészt a szentendrei értelmiségekből a képzőművészek egy része, aki lokálpatrióta, illetve mindenki, aki értelmiségi lokálpatrióta, aki talán egy kicsit fölkapná a fejét erre a dologra, és eljönne az előadására, mert ismeri, mert van víziója erről a témáról.

B. Szabó Veronika építész, Szentendre Város korábbi főépítésze: Hozzáteszi, tehát, akit érdekelne.

Benkovits György elnök: Úgy gondolja, hogy be kellene tehát valahogyan vinni ezt a köztudatba. A konkrétum most ezzel kapcsolatban a Polgármester Úrral való tárgyalás, és akkor lenne egy ilyen melléküzemági része ennek a dolognak. Két részből áll maga a dolog, tehát egy konkrét ügy miatt is lenne egy összejövétel, amikor a dolgozat kapcsán leülnének, és megnéznék ezzel kapcsolatban a főbb elemeket, esetleg egy belvárosi sétával egybekötve, valamelyik nap. Akkor, tehát már konkrétabb dolgokról is beszélhetnének. Kiemeli, hogy a Bodor kaput mindenképpen belevenné, tehát szeretné majd fölvetni ezt a dolgot.

Pistyur Imre Munkácsy-díjas szobrászművész, a szentendrei lokálpatrióta tanács tagja: Hozzáteszi, hogy a Bodor gyerek nem biztos, hogy pontos információval rendelkezik, édesapja talán többet tud, csak ő nem könnyen elérhető.

Benkovits György elnök: Említi, hogy ő majd megpróbál beszélni vele.

Pistyur Imre Munkácsy-díjas szobrászművész, a szentendrei lokálpatrióta tanács tagja: Elmondja, hogy tizenvalahány éve próbálja, de nem sikerült. Hozzáteszi, hogy ő nem ismeri egyébként személyesen.

Benkovits György elnök: Említi, hogy ő ismeri személyesen is, mert a húgának az osztálytársa volt. Még egy dolog jutott az eszébe, de ezt csak kuriozitásként említi. Vannak

Szentendrén olyan emlékek, illetve „betemetett” dolgok, a schwarz-ban történő ásatások kapcsán, amelyeket letagadtak, amikor azt az adott házat építették, és előkerültek dolgok, például amikor találtak egy mamutagyart, vagy hasonlót a Stéger közben, és letagadták, hogy ott volt. Érdemes lenne ezeket az érdekességeket összeszedni. Vagy például, hogy a cintermet, amikor fölfeszítették 1970. körül nagy titokban négyen, merthogy aranyat találtak a Szerb Múzeumban, valószínűleg egy nagyon híres püspöknek az ereklyéjét találták meg, kiderült, hogy csontok voltak benne. Ez inkább kuriozitásként érdekes.

B. Szabó Veronika építész, Szentendre Város korábbi főépítésze: Ez véleménye szerint azért jó, mert ilyen sztorik mentén el lehet mesélni egész Szentendre történetét, tehát jól fel lehet építeni.

Benkovits György elnök: Hozzáfűzi, hogy amikor egyébként „idegenvezet”, akkor megvan az a három-négy dolog, például a Puccini és a Szamos kisasszony pikáns története az Ábrányi villában, és így tovább, amit elmesél, és általában ezeket mindig figyelem övezi, tehát szívesen meghallgatják.

Vincze Ottó Munkácsy-díjas képzőművész, a szentendrei építészeti-műszaki tervtanács tagja: Elmondja, hogy az emberek fogékonyak erre.

Benkovits György elnök: Továbbá megemlíti, hogy városismereti előadást már annak idején felajánlott, de nem lett abból semmi, hogy a képviselők, és a városházi emberek tudják, hogy hol laknak.

B. Szabó Veronika építész, Szentendre Város korábbi főépítésze: Lehetne szervezni részükre is előadást.

Benkovits György elnök: Mondana erre egy konkrét példát. Amikor kér engedélyt, és elkezdnek vitatkozni azon, hogy milyen széles a rézsű és az út közötti rész. Például a Dunaparti Művelődési Háznál. Az ügyintéző hölgy azt mondja, hogy ne kerüljön a járdára. Ő erre azt mondja, hogy miért ne kerüljön, hiszen az 8 m, vagy 7 m 50 cm. De azt mondja, hogy nagyon fontos, hogy ne kerüljön a járdára. Ő erre azt mondta, hogy az a sátor 3 m széles, és ha odateszik, akkor is még marad legalább 4 méter. Vizuálisan nem látja, mert nem járt ott. Tehát nem tudja, hogy néz ki a Riverside előtt a partszakasz, tehát hogy ott van egy lenti út, aztán van egy rézsű, majd pedig egy járdának nevezett partterület, ami valamilyen murvával van felszórva, aztán van egy úttest, és aztán megint van egy járda, és így tovább. Ha ezt nem tudja, akkor ő csak a paragrafust fogja nézni, és akkor egy ilyen kínlódás az egész, holott segíteni tudna, hogyha látná, hogy miről van szó, tehát hogyha vizuálisan is előtte lenne. Ilyen szempontból, tehát ez jó lenne. Érdeklődik, hogy van-e esetleg még kérdés, hozzászólás ehhez. Amennyiben nincs kérdés, hozzászólás az 1. napirendi ponttal kapcsolatban, felkéri a Képviselő-testület tagjait, hogy szavazzanak a határozati javaslat elfogadásáról.

Szentendre Város Horvát Nemzetiségi Önkormányzat Képviselő - testülete (3) igen szavazattal az alábbi határozatot hozza:

Szentendre Város Horvát Nemzetiségi Önkormányzat
33/2020. (VII. 22.) sz. határozata:

Szentendre Város Horvát Nemzetiségi Önkormányzat Képviselő-testülete úgy dönt, hogy elfogadja Szentendre Város Önkormányzat Képviselő-testületének a településkép védelméről szóló 1/2018. (I. 22.) sz. önkormányzati rendelete módosításáról szóló kezdeményezésről, az

ennek érdekében hozott intézkedésekről szóló összefoglalót.

Felelős: Nemzetiségi Önkormányzat elnöke

Határidő: azonnal

2. Előterjesztés horvát nyelvű utcatáblák formai kialakítására és kihelyezésére vonatkozó kezdeményezésről

Benkovits György elnök: Ismerteti az előterjesztésben foglaltakat. Említi, hogy ezt korábban már egyszer Szautner Katalin kezdeményezte, még Dietz Ferenc polgármestersége idején. Horvátországi dalmátok ellenőrizték a kezdeményezésben említett utcatáblák horvát nyelvű elnevezéseit, Aldo Čavić, a horvát nyelv professzora értelmezte, és ajánlotta. A Dodola utca, a Dalmát utcanevek tekintetében ez egy kezdeményezés, amelyet az Önkormányzat elé kell vinni. Ennek formájáról majd még beszélnek egyébként, most tehát csak arról, hogy mely utcák utcanévtábláira gondolnak. Megismétlik most tehát azt az előterjesztést, amely 2011. évben is már egyszer szóba került. Amennyiben nincs kérdés, hozzászólás az 2. napirendi ponttal kapcsolatban, felkéri a Képviselő-testület tagjait, hogy szavazzanak a határozati javaslat elfogadásáról.

Szentendre Város Horvát Nemzetiségi Önkormányzat Képviselő - testülete (3) igen szavazattal az alábbi határozatot hozza:

Szentendre Város Horvát Nemzetiségi Önkormányzat 34/2020. (VII. 22.) sz. határozata:

Szentendre Város Horvát Nemzetiségi Önkormányzat Képviselő-testülete úgy dönt, hogy befogadja a határozat mellékletében ismertetett kezdeményezést, arra vonatkozóan, hogy a határozat mellékletében felsorolt magyar nyelvű utcanévtáblákon a horvát elnevezés is szerepeljen.

Felelős: Nemzetiségi Önkormányzat elnöke

Határidő: azonnal

3. Előterjesztés Szentendre Város Horvát Nemzetiségi Önkormányzat 2020. évi költségvetésének I. sz. módosításáról

Benkovits György elnök: Ismerteti az előterjesztésben foglaltakat. Említi, hogy a Nemzetiségi Önkormányzat 2020. évi költségvetésének módosítására azért van szükség, mert a 136.981 Ft összeg 2019. évi pénzmaradvány is az idei évre átkerült, továbbá a 283.152 Ft összeg 2020. évi feladatalapú támogatás, illetve 45 ezer Ft összeg a helytörténeti vetélkedő megrendezésére, és az Ivan Dan megrendezéséhez Szentendre Város Önkormányzat által biztosított 150 ezer Ft összeg is erre az évre lekönyvelésre került. Amennyiben nincs kérdés, hozzászólás az 3. napirendi ponttal kapcsolatban, felkéri a Képviselő-testület tagjait, hogy szavazzanak a határozati javaslat elfogadásáról.

Szentendre Város Horvát Nemzetiségi Önkormányzat Képviselő - testülete (3) igen szavazattal az alábbi határozatot hozza:

Szentendre Város Horvát Nemzetiségi Önkormányzat
35/2020. (VII. 22.) sz. határozata:

Szentendre Város Horvát Nemzetiségi Önkormányzat Képviselő-testülete a Nemzetiségi Önkormányzat 2020. évi költségvetésének főösszegét az I. sz. módosítás alapján 1 655 133 Ft-ban határozza meg az alábbiak szerint:

Költségvetési működési bevételek: 1 655 133 Ft

Költségvetési működési kiadások: 1 655 133 Ft

Felelős: nemzetiségi önkormányzat elnöke

Határidő: azonnal

4. Beszámoló a belső ellenőrzés 2019. évi tapasztalatairól

Benkovits György elnök: Ismerteti a beszámolóban foglaltakat.

Szautner Katalin elnökhelyettes: Elmondja, hogy végül is ez rendben van, csak arról beszélgettek, hogy miért a Nemzetiségi Önkormányzatnak kell a belső ellenőrzés elvégzéséért fizetnie.

Benkovits György elnök: Amennyiben nincs több kérdés, hozzászólás az 4. napirendi ponttal kapcsolatban, felkéri a Képviselő-testület tagjait, hogy szavazzanak a határozati javaslat elfogadásáról.

Szentendre Város Horvát Nemzetiségi Önkormányzat Képviselő - testülete (3) igen szavazattal az alábbi határozatot hozza:

Szentendre Város Horvát Nemzetiségi Önkormányzat
36/2020. (VII. 22.) sz. határozata:

Szentendre Város Horvát Nemzetiségi Önkormányzat Képviselő-testülete a belső ellenőrzés 2019. évi tapasztalatairól szóló beszámolót a határozat melléklete szerinti tartalommal **elfogadja.**

Felelős: elnök

Határidő: azonnal

A határozat melléklete a jegyzőkönyv mellékletét képezi.

5. Előterjesztés a 2020. évi belső ellenőrzési tervről

Benkovits György elnök: Ismerteti az előterjesztésben foglaltakat. Hozzáteszi, hogy belső ellenőrzési tervet szükséges készíteni. Említi, hogy a tervet rendben találta. Amennyiben

nincs kérdés, hozzászólás az 5. napirendi ponttal kapcsolatban, felkéri a Képviselő-testület tagjait, hogy szavazzanak a határozati javaslat elfogadásáról.

Szentendre Város Horvát Nemzetiségi Önkormányzat Képviselő - testülete (3) igen szavazattal az alábbi határozatot hozza:

Szentendre Város Horvát Nemzetiségi Önkormányzat
37/2020. (VII. 22.) sz. határozata:

Szentendre Város Horvát Nemzetiségi Önkormányzat Képviselő-testülete úgy dönt, hogy a 2020. évi belső ellenőrzési tervet a határozat melléklete szerinti tartalommal **elfogadja.**

Felelős: Elnök

Határidő: azonnal

Végrehajtásért közvetlenül felelős: Jegyzői Iroda

A határozat melléklete a jegyzőkönyv mellékletét képezi.

6. Beszámoló a Nemzetiségi Önkormányzat 2020. évi „Szent Iván éjjelén ezer mécses fénye köszönti Szentendrét” mottójú Ivan Dan rendezvény megvalósulásáról

Benkovits György elnök: Ismerteti a beszámolóban foglaltakat. Amennyiben nincs kérdés, hozzászólás az 6. napirendi ponttal kapcsolatban, felkéri a Képviselő-testület tagjait, hogy szavazzanak a beszámoló határozati javaslatának elfogadásáról.

Szentendre Város Horvát Nemzetiségi Önkormányzat Képviselő - testülete (3) igen szavazattal az alábbi határozatokat hozza:

Szentendre Város Horvát Nemzetiségi Önkormányzat
38/2020. (VII. 22.) sz. határozata:

Szentendre Város Horvát Nemzetiségi Önkormányzat Képviselő-testülete úgy dönt, hogy a Nemzetiségi Önkormányzat 2020. évi „Szent Iván éjjelén ezer mécses fénye köszönti Szentendrét” mottójú Ivan Dan rendezvény megvalósulásáról szóló beszámolót **elfogadja.**

Felelős: nemzetiségi önkormányzat elnöke

Határidő: azonnal

Szentendre Város Horvát Nemzetiségi Önkormányzat
39/2020. (VII. 22.) sz. határozata:

Szentendre Város Horvát Nemzetiségi Önkormányzat Képviselő-testülete úgy dönt, hogy a 2020. évi „Szent Iván éjjelén ezer mécses fénye köszönti Szentendrét” mottójú Ivan Dan rendezvény költségvetését tudomásul veszi. A rendezvény megvalósításához a Nemzetiségi Önkormányzat 2020. évi feladatalapú támogatásából 100 ezer Ft-ot felhasznál az eredetileg tervezett költségekhez képest, melynek oka az áram biztosításával kapcsolatban felmerült többletköltség.

Felelős: nemzetiségi önkormányzat elnöke

Határidő: azonnal

7. Együttműködési megállapodás a Baranya Megyei Horvát Önkormányzat és Szentendre Város Horvát Nemzetiségi Önkormányzat között

Benkovits György elnök: Ismerteti az együttműködési megállapodásban foglaltakat. Elmondja, hogy felajánlott elég nagyvonalúan a Baranya Megyei Horvát Önkormányzat havi programokat. Egyezsége jutottak. Amennyiben nincs kérdés, hozzászólás az 7. napirendi ponttal kapcsolatban, felkéri a Képviselő-testület tagjait, hogy szavazzanak az alábbiak szerint az együttműködési megállapodásról.

„Szentendre Város Horvát Nemzetiségi Önkormányzat Képviselő-testülete úgy dönt, hogy a Baranya Megyei Horvát Nemzetiségi Önkormányzattal együttműködési megállapodást kíván kötni, ezért felhatalmazza a Nemzetiségi Önkormányzat elnökét egyrészt arra, hogy a Nemzetiségi Önkormányzat és a Baranya Megyei Horvát Nemzetiségi Önkormányzat közötti együttműködési megállapodás dokumentációját továbbítsa Sárosác Mihály elnök részére, továbbá egyetértést követően arra, hogy a Sárosác Mihály elnök által is jóváhagyott, jogi felülvizsgálatnak alávetett együttműködési megállapodásban foglaltak végrehajtásáról gondoskodjon.”

Szentendre Város Horvát Nemzetiségi Önkormányzat Képviselő - testülete (3) igen szavazattal az alábbi határozatot hozza:

Szentendre Város Horvát Nemzetiségi Önkormányzat 40/2020. (VII. 22.) sz. határozata:

Szentendre Város Horvát Nemzetiségi Önkormányzat Képviselő-testülete úgy dönt, hogy a Baranya Megyei Horvát Nemzetiségi Önkormányzattal együttműködési megállapodást kíván kötni, ezért felhatalmazza a Nemzetiségi Önkormányzat elnökét egyrészt arra, hogy a Nemzetiségi Önkormányzat és a Baranya Megyei Horvát Nemzetiségi Önkormányzat közötti együttműködési megállapodás dokumentációját továbbítsa Sárosác Mihály elnök részére, továbbá egyetértést követően arra, hogy a Sárosác Mihály elnök által is jóváhagyott, jogi felülvizsgálatnak alávetett együttműködési megállapodásban foglaltak végrehajtásáról gondoskodjon.

Felelős: Nemzetiségi Önkormányzat elnöke

Határidő: azonnal

8. Egyebek

Benkovits György elnök: Érdeklődik, hogy az Egyebekhez van-e esetleg kérdés, hozzászólás. Megállapítja, hogy nincs kérdés, hozzászólás. Megköszöni az ülésen megjelentek részvételét.

Több napirendi pont nem lévén az elnök az ülést 11:45 órakor bezárja.

Benkovits György
elnök

Heintz-Valentin Éva
jegyzőkönyv hitelesítő